

Lagrådsremiss

Reglering av vapenmagasin

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 7 november 2019

Mikael Damberg

Peter Lindström
(Justitiedepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

Vapenlagstiftningen ska bland annat förhindra att människor kommer till skada på grund av missbruk av vapen. Under senare år har skjutvapenväldet i kriminella miljöer utvecklats på ett oroväckande sätt. Ett verktyg i arbetet med att stoppa den negativa utvecklingen är att begränsa tillgången till vapenmagasin i de sammanhang där illegala vapen hanteras.

I lagrådsremissen föreslår regeringen därför en generell reglering av löstagbara vapenmagasin. Regleringen innebär att den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning utan särskilt tillstånd ska få inneha löstagbara magasin till vapnet om magasinet är avsett för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehavet av vapnet. I övriga fall ska särskilt tillstånd att inneha löstagbara magasin få meddelas under samma förutsättningar som enligt nuvarande lagstiftning gäller för ammunitionstillstånd. Innehav av löstagbara magasin i strid mot vapenlagens reglering ska vara straffsanktionerat. De flesta av vapenlagens övriga bestämmelser om ammunition utvidgas till att omfatta löstagbara magasin.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2020.

Innehållsförteckning

1	Beslut	3
2	Förslag till lag om ändring i vapenlagen (1996:67)	4
3	Ärendet och dess beredning	18
4	Reglering av vapenmagasin	19
4.1	Vilka magasin ska regleras?	19
4.2	Hur ska innehavet av löstagbara magasin regleras?	21
4.3	Kriminalisering och andra åtgärder mot otillåtna innehav av löstagbara magasin	25
4.4	Överlåta och låna ut löstagbara magasin	27
4.5	Föra in löstagbara magasin	28
4.6	Förvara och transportera löstagbara magasin	29
4.7	Inlösen av löstagbara magasin samt dödsbonds och konkursbonds innehav av magasin	31
4.8	Registrering av personer och organisationer som har meddelats tillstånd att inneha vapenmagasin	32
5	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	32
6	Konsekvenser av förslagen	34
7	Författningskommentar	36
Bilaga 1	2017 års ändringsdirektiv	49
Bilaga 2	Rättelse till 2017 års ändringsdirektiv	67
Bilaga 3	Sammanfattning av promemorian Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv (Ds 2018:1)	68
Bilaga 4	Promemorians lagförslag	69
Bilaga 5	Förteckning över remissinstanserna	84

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i vapenlagen (1996:67).

2 Förslag till lag om ändring i vapenlagen (1996:67)

Regeringen har följande förslag till lagtext.

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om vapenlagen (1996:67)

dels att 1 kap. 1 och 8 §§, 1 a kap. 7 §, 2 kap. 1, 8 och 9 och 11–15 §§, 3 kap. 10 §, 5 kap. 1–4 §§, 6 kap. 2 och 4 §§, 7 kap. 1–4 §§, 8 kap. 1–3 §§, 9 kap. 2, 4, 5 och 7 §§ samt 11 kap. 1–3 §§, rubrikerna till 5, 7 och 8 kap., rubrikerna närmast före 2 kap. 11 § och 6 kap. 4 § ska ha följande lydelse, *dels* att rubriken till 6 kap. ska lyda ”Återkallelse, omhändertagande och anmälningsskyldighet”,

dels att rubriken närmast före 2 kap. 3 § ska lyda ”Tillstånd att inneha skjutvapen, ammunition eller löstagbara magasin”.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

Denna lag gäller skjutvapen och ammunition samt vissa föremål som i lagen jämföras med skjutvapen.

Denna lag gäller skjutvapen, ammunition, *löstagbara magasin* samt vissa föremål som i lagen jämföras med skjutvapen.

8 §²

I fråga om skjutvapen som innehas av staten gäller endast 1 a kap. 6–11 §§ och 2 a kap. 5 §. Lagen gäller inte ammunition som innehas av staten.

I fråga om skjutvapen som innehas av staten gäller endast 1 a kap. 6–11 §§ och 2 a kap. 5 §. Lagen gäller inte ammunition *eller löstagbara magasin* som innehas av staten.

I fråga om skjutvapen och ammunition som tillverkas för staten gäller endast 2 a kap. 1–4 och 6 §§.

1 a kap.

7 §³

Polismyndigheten ska med hjälp av automatiserad behandling föra separata register över

1. personer och organisationer som enligt denna lag har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition eller tillstånd att låna

1. personer och organisationer som enligt denna lag har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen, ammunition eller *löstagbara*

¹ Jfr rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen.

² Senaste lydelse 2014:591.

³ Senaste lydelse 2014:895.

skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden (vapeninnehavarregistret),

magasin eller tillstånd att låna skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden (vapeninnehavarregistret),

2. de skjutvapen för vilka tillstånd till innehav har meddelats enligt denna lag samt skjutvapen som upphittats eller anmälts stulna eller försvunna (vapenregistret),

3. personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att driva handel med skjutvapen, fysiska personer som har ett betydande inflytande över en sådan juridisk person som har tillstånd att driva handel med skjutvapen, personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare svara för sådan verksamhet samt personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att ta emot skjutvapen för översyn eller reparation (vapenhandlarregistret), och

4. sammanslutningar som har auktoriserats enligt denna lag (registret över auktoriserade sammanslutningar för jakt- eller målskytte).

Av vapeninnehavarregistret får det inte framgå vilka vapen som Försvarsmakten har tilldelat någon som tillhör hemvärnets personal. Registret får inte användas för att göra automatiserade sammanställningar över personer som tillhör hemvärnets personal.

2 kap.

1 §⁴

Tillstånd krävs för att

a) inneha skjutvapen eller ammunition, a) inneha skjutvapen, ammunition *eller löstagbara magasin,*

b) driva handel med skjutvapen,

c) yrkesmässigt ta emot skjutvapen för reparation eller översyn, eller

d) föra in skjutvapen eller ammunition till Sverige. d) föra in skjutvapen, ammunition *eller löstagbara magasin* till Sverige.

Tillstånd krävs inte för den som har fyllt arton år om vapnet har en begränsad effekt i förhållande till andra jämförliga skjutvapen (effektbegränsade vapen) och vapnet är

1. ett kolsyre-, luft- eller fjädervapen eller ett vapen med ett annat liknande utskjutningsmedel och är avsett för målskjutning, eller

2. ett harpunvapen.

Tillstånd krävs inte heller om innehavaren har lånat vapnet enligt bestämmelserna i 3 kap. 1 a eller 7 §.

Tillstånd krävs inte heller för verksamhet som omfattas av tillstånd enligt 3 eller 4 § lagen (1992:1300) om krigsmateriel.

⁴ Senast lydelse 2014:895.

8 §⁵

Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får utan särskilt tillstånd inneha ammunition till vapnet, om *ammunitionen* är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet *avser*.

Tillstånd att i andra fall inneha ammunition får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att *ammunitionen* inte kommer att missbrukas.

Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får utan särskilt tillstånd inneha ammunition *och löstagbara magasin* till vapnet, om *egendomen* är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet.

Tillstånd att i andra fall inneha ammunition *och löstagbara magasin* får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att *egendomen* inte kommer att missbrukas.

9 §

Skjutvapen eller ammunition får överlåtas endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha *vapnet eller ammunitionen*. Om ammunition överläts genom ombud *skall ombudet* ha eget vapentillstånd.

Skjutvapen, ammunition eller *löstagbara magasin* får överlåtas endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha *egendomen*. Om ammunition *eller löstagbara magasin* överläts genom *ett ombud ska* ombudet ha eget vapentillstånd.

Tillstånd att föra in skjutvapen eller ammunition till Sverige

Tillstånd att föra in skjutvapen, ammunition eller löstagbara magasin till Sverige

11 §

För tillstånd att föra in skjutvapen till Sverige gäller samma förutsättningar som för tillstånd att inneha vapnen enligt 3–6 §§.

Tillstånd att föra in ammunition får meddelas den som har rätt att inneha *ammunitionen* i Sverige, om det skäligen kan antas att *ammunitionen* inte kommer att missbrukas.

Tillstånd att föra in ammunition *eller löstagbara magasin* får meddelas den som har rätt att inneha *egendomen* i Sverige, om det skäligen kan antas att *den* inte kommer att missbrukas.

12 §⁶

Införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det

Införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det

⁵ Senaste lydelse 2000:147.

⁶ Senaste lydelse 2014:591.

ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha de skjutvapen och den ammunition som förts hit med stöd av tillståndet. Tillståndet gäller under förutsättning att *vapnen och ammunitionen* förs in inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som Polismyndigheten bestämmer.

ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha de skjutvapen, den ammunition och *de löstagbara magasin* som förts hit med stöd av tillståndet. Tillståndet gäller under förutsättning att *egendomen* förs in inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som Polismyndigheten bestämmer.

13 §⁷

Skjutvapen eller ammunition får föras in till Sverige utan särskilt tillstånd i följande fall:

a) Enskilda personer får föra in de skjutvapen och den ammunition som de i Sverige har rätt att inneha för personligt bruk. Detta gäller också sådana sammanslutningar, huvudmän för museer och bevakningsföretag som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen.

b) Enskilda personer, som har permanent tillstånd från behörig myndighet i Danmark, Finland eller Norge att där inneha jakt- eller tävlingsskjutvapen för eget bruk, får medföra dessa vapen med tillhörande ammunition

– vid vistelse i Sverige för tillfällig användning vid jakt eller tävling här,

– vid resa genom Sverige till Danmark, Finland eller Norge i anslutning till tillfällig användning vid jakt eller tävling i något av dessa länder.

Den som har fört in vapen och ammunition för sådan jakt eller tävling i Sverige som avses i första stycket b får utan tillstånd inneha *vapnen och ammunitionen* i Sverige under högst tre månader från dagen för införandet.

Skjutvapen, ammunition eller *löstagbara magasin* får föras in till Sverige utan särskilt tillstånd i följande fall:

a) Enskilda personer får föra in de skjutvapen, den ammunition och *de löstagbara magasin* som de i Sverige har rätt att inneha för personligt bruk. Detta gäller också sådana sammanslutningar, huvudmän för museer och bevakningsföretag som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen.

b) Enskilda personer som har permanent tillstånd från *en* behörig myndighet i Danmark, Finland eller Norge att där inneha jakt- eller tävlingsskjutvapen för eget bruk, får medföra dessa vapen med tillhörande ammunition *och löstagbara magasin*

– vid vistelse i Sverige för tillfällig användning vid jakt eller tävling här,

– vid resa genom Sverige till Danmark, Finland eller Norge i anslutning till tillfällig användning vid jakt eller tävling i något av dessa länder.

Den som har fört in vapen, ammunition och *löstagbara magasin* för sådan jakt eller tävling i Sverige som avses i första stycket b får utan tillstånd inneha *egendomen* i Sverige under högst

⁷ Senaste lydelse 2006:386.

tre månader från dagen för införandet.

14 §⁸

Skjutvapen och ammunition får inte förvaras på tullager eller i frizon utan medgivande av Polismyndigheten.

Skjutvapen, ammunition och *löstagbara magasin* får inte förvaras på tullager eller i frizon utan medgivande av Polismyndigheten.

15 §⁹

Skjutvapen eller ammunition, som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in, får *åter* föras ut, om egendomen anmäls i behörig ordning för Tullverket. *Vapnen och ammunitionen* tillfaller staten om *egendomen* inte förs ut inom antingen fyra månader efter en sådan anmälan eller den längre tid *därefter* som Tullverket i det enskilda fallet bestämmer. I ett sådant fall *skall* egendomen behandlas som om den hade förklarats förverkad.

Skjutvapen, ammunition och *löstagbara magasin*, som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in, får föras ut om egendomen anmäls i behörig ordning för Tullverket. *Egendomen* tillfaller staten om *den* inte förs ut inom antingen fyra månader efter en sådan anmälan eller *inom* den längre tid som Tullverket i det enskilda fallet bestämmer. I ett sådant fall *ska* egendomen behandlas som om den hade förklarats förverkad.

3 kap.

10 §¹⁰

Den som har tillstånd att låna skjutvapen får under den tid som han eller hon innehar ett vapen som lån utan särskilt tillstånd även inneha ammunition till vapnet.

Den som har tillstånd att låna skjutvapen får under den tid som han eller hon innehar ett vapen som lån även inneha ammunition *och löstagbara magasin* till vapnet *utan särskilt tillstånd*.

5 kap. Förvaring och transport av skjutvapen och ammunition

5 kap. Förvaring och transport av skjutvapen, ammunition *och löstagbara magasin*

1 §

Den som innehar skjutvapen eller ammunition är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk

Den som innehar skjutvapen, ammunition eller *löstagbara magasin* är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk

⁸ Senaste lydelse 2016:268.

⁹ Senaste lydelse 1999:433.

¹⁰ Senaste lydelse 2006:386.

för att någon obehörig kommer åt den.

för att någon obehörig kommer åt den.

2 §¹¹

När skjutvapen inte *brukas, skall* de förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme.

Trots vad som sägs i första stycket får effektbegränsade skjutvapen samt sådana föremål som enligt 1 kap. 3 § jämföras med skjutvapen förvaras på annat betryggande sätt så att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt dem. Ammunition *skall* förvaras under säkert lås eller på något annat lika betryggande sätt.

När skjutvapen inte *används ska* de förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme.

Effektbegränsade skjutvapen samt sådana föremål som enligt 1 kap. 3 § jämföras med skjutvapen får *dock* förvaras på annat betryggande sätt så att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt dem. Ammunition *och löstagbara magasin ska* förvaras under säkert lås eller på något annat lika betryggande sätt.

3 §¹²

En innehavare får lämna över sitt skjutvapen eller sin ammunition till någon annan för förvaring om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs tillstånd om inte utlåning i motsvarande fall är tillåten enligt 3 kap. Vid tillståndsprövningen ska Polismyndigheten särskilt beakta möjligheten för mottagaren att erbjuda en säker förvaring. Tillståndet ska tidsbegränsas.

En innehavare får lämna över sitt skjutvapen, sin ammunition eller *ett löstagbart magasin* till någon annan för förvaring, om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs tillstånd om inte utlåning i motsvarande fall är tillåten enligt 3 kap. Vid tillståndsprövningen ska Polismyndigheten särskilt beakta möjligheten för mottagaren att erbjuda en säker förvaring. Tillståndet ska tidsbegränsas.

Den som förvarar vapnet får använda det endast om han eller hon har tillstånd att inneha vapen av samma typ.

4 §¹³

Den som skickar eller transporterar ett skjutvapen eller ammunition *skall* vidta betryggande åtgärder för att förhindra att någon obehörig kommer åt *vapnet eller ammunitionen*. Vapnet *skall* vara

Den som skickar eller transporterar ett skjutvapen, ammunition eller *ett löstagbart magasin ska* vidta betryggande åtgärder för att förhindra att någon obehörig kommer åt *egendomen*. Vapnet *ska* vara oladdat och, *i den utsträckning*

¹¹ Senaste lydelse 2000:147.

¹² Senaste lydelse 2014:591.

¹³ Senaste lydelse 2000:147.

oladdat och, *om det lämpligen kan ske*, isärtaget och nerpackat. *det är möjligt och lämpligt*, isärtaget och nerpackat.

6 kap.

2 §¹⁴

Ett tillstånd att inneha ammunition ska återkallas av Polismyndigheten om

Ett tillstånd att inneha ammunition *eller löstagbara magasin* ska återkallas av Polismyndigheten om

- a) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns,
- b) tillståndshavaren har missbrukat *sin ammunition*, eller
- c) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

Omhändertagande av vapen, ammunition och tillståndsbevis

Omhändertagande av vapen, ammunition, löstagbara magasin, och tillståndsbevis

4 §¹⁵

Polismyndigheten ska besluta att ett vapen med tillhörande ammunition och tillståndsbevis ska tas om hand om

Polismyndigheten ska besluta att ett vapen med tillhörande ammunition, tillståndsbevis och *löstagbara magasin* ska tas om hand om

- a) det finns risk att vapnet missbrukas, eller
- b) det är sannolikt att tillståndet att inneha vapnet kommer att återkallas och särskilda omständigheter inte talar emot ett omhändertagande.

Om risken för missbruk är överhängande, får egendomen tas om hand även utan ett sådant beslut. En sådan åtgärd får vidtas av polismän, jakttillsynsmän som länsstyrelsen förordnat, personal vid Kustbevakningen och Tullverket eller särskilt förordnade tjänstemän vid länsstyrelsen. Åtgärden ska skyndsamt anmälas till Polismyndigheten, som omedelbart ska pröva om omhändertagandet ska bestå

7 kap. Inlösen av vapen och ammunition

7 kap. Inlösen av vapen, ammunition och löstagbara magasin

1 §

Skjutvapen eller ammunition skall lösas in av staten om a

Skjutvapen, ammunition eller *löstagbara magasin* ska lösas in av staten om

- a) tillståndet att inneha *vapnet eller ammunitionen* har återkallats utan att *egendomen* samtidigt har
- a) tillståndet att inneha *egendomen* har återkallats utan att

¹⁴ Senaste lydelse 2014:591.

¹⁵ Senaste lydelse 2014:591.

förklarats förverkad eller tagits i beslag,

b) innehavaren har avlidit,

c) ansökan har avslagits i fråga om tillstånd att inneha ett vapen eller ammunition som förvärvats genom arv, testamente eller bodelning, eller

d) domstol har beslutat att ett vapen eller ammunition, som någon innehar utan att ha rätt till det, inte *skall* förverkas eller åklagaren i ett sådant fall har beslutat att inte föra talan om förverkande.

den samtidigt har förklarats förverkad eller tagits i beslag,

c) ansökan har avslagits i fråga om tillstånd att inneha ett vapen, ammunition eller *ett lösttagbart magasin* som förvärvats genom arv, testamente eller bodelning, eller

d) *en* domstol har beslutat att ett vapen, ammunition eller *ett lösttagbart magasin*, som någon innehar utan att ha rätt till det, inte *ska* förverkas eller åklagaren i ett sådant fall har beslutat att inte föra talan om förverkande.

2 §

Ett skjutvapen eller ammunition *skall* inte lösas in, om egendomen lämnas för skrotning eller överläts till någon som har rätt att inneha *vapnet eller ammunitionen* och om detta görs inom

a) ett år från det att innehavaren avled, eller

b) tre månader från det att tillståndet att inneha vapnet eller ammunitionen återkallades, ansökan om innehav avslogs, beslut i förverkandefrågan meddelades av domstol eller åklagare eller beslaget hävdades.

Vapnet eller ammunitionen *skall* inte heller lösas in, om ansökan om tillstånd att inneha *vapnet* görs inom samma tid. *Avslås* ansökan *skall vapnet eller ammunitionen* lösas in, om *egendomen* inte inom tre månader från dagen för beslutet i tillståndsärendet överläts till någon som har rätt att inneha den.

Polismyndigheten får medge förlängning av tidsfristerna, varje gång med högst sex månader.

Ett skjutvapen, ammunition eller *lösttagbart magasin ska* inte lösas in om egendomen lämnas för skrotning eller överläts till någon som har rätt att inneha *den* och om detta görs inom

b) tre månader från det att tillståndet att inneha vapnet, ammunitionen eller *det lösttagbara magasinet* återkallades, ansökan om innehav avslogs, beslut i förverkandefrågan meddelades av *en* domstol eller åklagare eller beslaget hävdades.

Vapnet, ammunitionen eller *det lösttagbara magasinet ska* inte heller lösas in om ansökan om tillstånd att inneha *egendomen* görs inom samma tid. *Om* ansökan *avslås ska egendomen* lösas in, om *den* inte inom tre månader från dagen för beslutet i tillståndsärendet överläts till någon som har rätt att inneha den.

3 §¹⁶

Innehavare av ett skjutvapen eller ammunition som ska lösas in är skyldig att enligt Polismyndighetens beslut lämna över *vapnet eller ammunitionen* till myndigheten eller den som myndigheten bestämmer. Om det finns ett tillståndsbevis eller någon annan motsvarande handling, ska även *den* lämnas över till Polismyndigheten.

Innehavare av ett skjutvapen, ammunition eller *ett löstagbart magasin* som ska lösas in är skyldig att enligt Polismyndighetens beslut lämna över *egendomen* till myndigheten eller den som myndigheten bestämmer. Om det finns ett tillståndsbevis eller någon annan motsvarande handling, ska även *denna* lämnas över till Polismyndigheten.

4 §

För vapen eller ammunition som lösas in *skall* betalas ersättning med ett belopp som motsvarar marknadsvärdet.

För vapen, ammunition eller *löstagbara magasin* som löses in *ska en* ersättning betalas med ett belopp som motsvarar marknadsvärdet.

8 kap. Vapen och ammunition i dödsbo och konkursbo

8 kap. Vapen, ammunition och löstagbara magasin i dödsbon och konkursbon

1 §

Skjutvapen och ammunition som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo får utan särskilt tillstånd innehas av den som har tagit hand om boet till dess

Skjutvapen, ammunition och *löstagbara magasin* som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får utan särskilt tillstånd innehas av den som har tagit hand om boet till dess

a) *egendomen* har överlåtits till någon som är berättigad att inneha den,
b) *egendomen skall* överlämnas enligt 2 § eller, i fråga om *dödsbo*, 7 kap. 3 §, eller

b) *egendomen ska* överlämnas enligt 2 § eller, i fråga om *dödsbon*, 7 kap. 3 §, eller

c) i fråga om konkursbon, konkursen har avslutats.

2 §¹⁷

Om skjutvapen eller ammunition ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får Polismyndigheten besluta att *egendomen* tills vidare ska förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten anvisar, när det finns särskild anledning till det. Den som har hand om boet är i så fall skyldig att efter Polismyndighetens beslut

Om skjutvapen, ammunition eller *löstagbara magasin* ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får Polismyndigheten besluta att *egendomen* tills vidare ska förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten anvisar, när det finns *en* särskild anledning till det. Den som har hand om boet är i så fall skyldig att efter

¹⁶ Senaste lydelse 2014:591.

¹⁷ Senaste lydelse 2014:591.

lämna över vapnen och ammunitionen till den som ska förvara egendomen. Polismyndighetens beslut lämna över egendomen till den som ska förvara egendomen.

3 §

Bestämmelser om inlösen av vapen och ammunition i dödsbo finns i 7 kap. Bestämmelser om inlösen av vapen, ammunition och löstagbara magasin i dödsbon finns i 7 kap.

9 kap.

2 §¹⁸

Till böter eller fängelse i högst sex månader döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

a) missbrukar rätten att inneha ett skjutvapen genom att använda det för något annat ändamål än det som han eller hon är berättigad till,

b) bryter mot bestämmelserna om överlämnande till förvaring hos någon annan i 5 kap. 3 § första stycket eller om transport i 5 kap. 4 § eller mot villkor i fråga om förvaring av vapen som meddelats med stöd av denna lag,

c) bryter mot bestämmelserna om förvaring i 5 kap. 1–3 §§ i fråga om skjutvapen eller ammunition som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag eller i fråga om skjutvapen som innehas av vapenhandlare,

c) bryter mot bestämmelserna om förvaring i 5 kap. 1–3 §§ i fråga om skjutvapen, ammunition eller *ett löstagbart magasin* som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag eller i fråga om skjutvapen som innehas av vapenhandlare,

d) innehar ammunition utan att ha rätt till det *eller inte följer ett beslut att lämna över ammunition för inlösen,*

d) innehar ammunition *eller ett löstagbart magasin* utan att ha rätt till det,

e) överlåter ammunition till någon som inte har rätt att inneha *ammunition,*

e) överlåter ammunition *eller ett löstagbart magasin* till någon som inte har rätt att inneha *egendomen,*

f) driver handel med skjutvapen utan tillstånd,

g) medför skjutvapen i strid med bestämmelserna i 5 kap. 6 §,

h) bryter mot föreskrifter som har meddelats med stöd av 11 kap. 1 § d genom att olovligen överföra vapen eller ammunition till ett annat land, eller

i) förvarar ett skjutvapen åt någon annan utan att föreskrivet tillstånd till förvaringen finns eller bryter mot bestämmelserna om användning vid förvaring i 5 kap. 3 § andra stycket.

i) förvarar ett skjutvapen, *ammunition eller ett löstagbart magasin* åt någon annan utan att *något* föreskrivet tillstånd till förvaringen finns, eller bryter mot bestämmelserna om användning vid förvaring i 5 kap. 3 § andra stycket.

¹⁸ Senaste lydelse 2014:894.

I ringa fall ska inte dömas till ansvar för otillåtet innehav av ammunition eller överträdelse av bestämmelserna i 5 kap. 6 §.

I ringa fall ska *det* inte dömas till ansvar för otillåtet innehav av ammunition, *ett lösttagbart magasin* eller överträdelse av bestämmelserna i 5 kap. 6 §.

Till ansvar för otillåten förvaring av skjutvapen åt någon annan döms det inte om gärningen är belagd med straff enligt 1 eller 1 a §.

4 §¹⁹

Bestämmelser om straff för olovlig införsel av vapen eller ammunition och för försök till sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Bestämmelser om straff för olovlig införsel av vapen, ammunition eller *lösttagbara magasin* och för försök till *ett* sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

5 §²⁰

Ett vapen som har varit föremål för brott som avses i 1 §, 1 a §, 1 b § eller 2 § första stycket a ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller ammunition som har varit föremål för brott som avses i 2 § första stycket d eller e. I stället för *vapnet eller ammunitionen* kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även ammunition som hör till vapnet förklaras *förverkad*.

Ett vapen som har varit föremål för brott som avses i 1 §, 1 a §, 1 b § eller 2 § första stycket a ska förklaras förverkat om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller ammunition *och ett lösttagbart magasin* som har varit föremål för brott som avses i 2 § första stycket d eller e. I stället för *att förklara egendomen förverkad* kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även ammunition *och ett lösttagbart magasin* som hör till vapnet förklaras *förverkade*.

Det som föreskrivs i första stycket om ett vapen ska också gälla en vapendel.

Utbyte av brott enligt denna lag ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt.

7 §²¹

Om någon frivilligt lämnar in skjutvapen eller ammunition till Polismyndigheten, får åtal mot honom eller henne för olovligt innehav av *vapnet eller ammunitionen* väckas av åklagaren

Om någon frivilligt lämnar in skjutvapen, ammunition eller *lösttagbara magasin* till Polismyndigheten, får åtal för olovligt innehav av *egendomen* väckas mot honom eller henne av

¹⁹ Senaste lydelse 2000:1257.

²⁰ Senaste lydelse 2014:894.

²¹ Senaste lydelse 2014:591.

endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

åklagaren endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

*Lydelse enligt prop. 2019/20:000
Samarbete mellan svenska och
norska särskilda insatsgrupper i
krissituationer*

Föreslagen lydelse

11 kap.

1 §²²

Regeringen får meddela föreskrifter om

a) att denna lag eller vissa föreskrifter i lagen ska tillämpas även i fråga om andra föremål än sådana som anges i 1 kap. 2 och 3 §§, om föremålen är särskilt ägnade att användas vid brott mot någons liv, hälsa eller personliga säkerhet,

b) att anslagsenergin eller utgångshastigheten hos en projektil från ett skjutvapen ska understiga ett visst värde eller att vapnet ska vara konstruerat på ett visst sätt för att vapnet ska anses vara effektbegränsat enligt 2 kap. 1 §,

c) att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte ska gälla innehav av skjutvapen som lämnats över från staten till

– statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen,

– den som för statens räkning tillverkar krigsmateriel, eller

– frivilliga försvarsorganisationer,

d) att tillstånd ska krävas för överföring av skjutvapen eller ammunition från Sverige till ett annat land,

e) att den som avser att föra ut ett skjutvapen från Sverige eller lånar ut ett skjutvapen till någon som är fast bosatt i ett annat land och inte ska använda vapnet endast i Sverige, ska anmäla detta till Polismyndigheten,

f) att denna lag inte ska gälla i fråga om skjutvapen och ammunition som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige, och

c) att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte ska gälla innehav av skjutvapen *eller löstagbara magasin* som lämnats över från staten till

– statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen,

– den som för statens räkning tillverkar krigsmateriel, eller

– frivilliga försvarsorganisationer,

f) att denna lag inte ska gälla i fråga om skjutvapen, ammunition och *löstagbara magasin* som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige, och

g) storleken på de avgifter som får tas ut enligt 2 kap. 19 §, och

²² Senaste lydelse 2015:335.

h) att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte ska gälla införsel av skjutvapen som lämnats över från staten till statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen, eller ammunition till sådana vapen.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²³

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

a) undantag från kravet på tillstånd för att inneha start- eller signalvapen,
b) krav på skjutskicklighet, utbildning, ålder och de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för tillstånd att inneha eller låna skjutvapen,
c) krav på kunskap för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen och vad som i övrigt ska gälla vid sådan handel

d) vad som ska iaktas utöver bestämmelserna i 4 kap. vid ändring och reparation av skjutvapen,

e) krav på vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på sammanslutningars förvaring av ammunition,

e) krav på vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på sammanslutningars förvaring av ammunition *eller löstagbara magasin,*

f) de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för tillstånd enligt denna lag,

g) utfärdande av europeiska skjutvapenpass till dem som har tillstånd att inneha skjutvapen i Sverige,

h) förutsättningar för och förfaringsätt vid medgivande av att personer bosatta i Sverige ska få tillstånd att förvärva skjutvapen i ett annat land,

i) krav på att den som förvärvat ett skjutvapen i Sverige och som är bosatt i ett främmande land ska underrätta den staten om förvärvet,

j) kraven för auktorisation enligt 2 kap. 17 §, och

k) vad som ska iaktas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av skjutvapen och ammunition.

k) vad som ska iaktas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av skjutvapen, ammunition och *löstagbara magasin.*

3 §²⁴

Regeringen får besluta att lagen inte *skall* gälla skjutvapen och ammunition som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom

Regeringen får besluta att lagen inte *ska* gälla skjutvapen, ammunition och *löstagbara magasin* som innehas av en främmande stats militära styrka

²³ Senaste lydelse 2014:895.

²⁴ Senaste lydelse 2004:1005.

ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering. som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.
 2. Den som innehar eller förvarar ett löstagbart magasin som det enligt 2 kap. 1 § eller 5 kap. 3 § i den nya lydelsen krävs tillstånd för får inneha eller förvara magasinet utan sådant tillstånd till utgången av oktober 2020 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts dessförinnan, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.

3 Ärendet och dess beredning

Frågan om en reglering av vapenmagasin i vapenlagen (1996:67) har varit aktuell under en längre tid. Förslag till en sådan reglering lämnades i betänkandet Skärpningar i vapenlagstiftningen (SOU 2013:7) men de förslagen har inte lett till någon lagstiftning.

Även inom EU finns sedan länge bestämmelser om kontroll av vapen. I maj 2017 antogs ett nytt direktiv, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen, kallat ändringsdirektivet. Direktivet har till huvudsyfte att motverka att skjutvapen missbrukas för brottslig verksamhet. I direktivet finns bl.a. bestämmelser om vapenmagasin. Ändringsdirektivet och rättelse till det direktivet finns i *bilaga 1* respektive *bilaga 2*.

Chefen för Justitiedepartementet gav i april 2017 en utredare i uppdrag att överväga hur ändringsdirektivet skulle genomföras i svensk rätt, analysera hur svensk rätt förhåller sig till ändringsdirektivet samt lämna förslag på de författningsändringar som visar sig nödvändiga på grund av tvingande regler från EU. Utredaren överlämnade i januari 2018 promemorian Genomförandet av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv (Ds 2018:1). Promemorian remissbehandlades och därefter togs lagrådsremissen Genomförande av 2107 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv fram. Ett av förslagen i promemorian var att alla löstagbara magasin skulle regleras. I lagrådsremissen begränsades förslaget dock till att omfatta magasin av en viss kapacitet. Regeringen beslutade i februari 2019 att inhämta Lagrådets yttrande över lagrådsremissen.

Med anledning av bl.a. vissa remissinstansers synpunkter på förslaget om reglering av vapenmagasin togs i juni 2019 en ny departementspromemoria fram i den delen. I förhållande till förslaget i den tidigare beslutade lagrådsremissen inskränktes tillämpningsområdet för vapenlagen ytterligare genom att löstagbara magasin för vissa vapen räknades upp. Promemorian har remissbehandlats. Remissvaren finns tillgängliga i Justitiedepartementet (Ju2019/02475/L4).

I denna lagrådsremiss behandlas de ursprungliga förslagen om löstagbara magasin, som innebär att alla löstagbara magasin oavsett kapacitet och storlek ska omfattas av vapenlagens tillämpningsområde, som lämnades i promemorian Genomförandet av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv. Dessa förslag har Lagrådet inte tidigare yttrat sig över.

En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 3*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 4*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 5*. Remissvaren finns tillgängliga i Justitiedepartementet (Ju2018/00480/L4).

4 Reglering av vapenmagasin

4.1 Vilka magasin ska regleras?

Regeringens förslag: Vapenlagens reglering ska omfatta alla löstagbara magasin oberoende av kapacitet och storlek.

Promemorians förslag stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Polismyndigheten* tillstyrker förslaget och anser att det innebär att en övervägande del av magasinerna till de illegala vapnen i Sverige skulle omfattas. Myndigheten anser att regleringen på ett tydligt sätt skulle förbättra polisens möjligheter att motverka och begränsa illegalt innehav och användande av skjutvapen. Ett antal remissinstanser, t.ex. *Naturvårdsverket, Umeå universitet, Linköpings kommun, Skurups kommun, Riksidrottsförbundet, Jägarnas Riksförbund, Svenska Jägareförbundet, Svenska Pistolskytteförbundet, Svenska Vapensamlarföreningen* och *Sveriges Jordägareförbund* är negativa till att förslaget går utöver vad ändringsdirektivet kräver och anser bl.a. att nyttan av förslaget inte står i proportion till den ökade arbetsbelastningen för vare sig Polismyndigheten eller vapenägarna. Flera remissinstanser, bl.a. *Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet, Svenska Mångkampsförbundet* och *Sveriges Vapenägares förbund* avstyrker förslaget och anser bl.a. att ändringsdirektivet inte kräver en reglering av löstagbara magasin. Liknande synpunkter har i spontana yttranden framförts av ett stort antal privatpersoner, föreningar och organisationer. *Svenska Svartkruts Skytte Federation* avstyrker förslaget eftersom det saknas en entydig juridisk definition av vad ett magasin är. *Statens försvarshistoriska museer* anger att det på grund av stöldrisken är vanligt att museer svetsar eller limmar fast löstagbara magasin i vapen som visas på utställningar och att det därför bör tydliggöras att ett löstagbart magasin som svetsas eller limmas fast i ett vapen inte är att betraktas som ett löstagbart magasin. *Svenska Vapensamlarföreningen* anser att magasin till samlingsvapen inte borde omfattas av regleringen. *Inspektionen för strategiska produkter (ISP)* anser att handel med magasin till viss del bör regleras i vapenlagstiftningen och inte i krigsmateriellagstiftningen.

Skälen för regeringens förslag

En generell reglering kan förbättra polisens möjligheter att motverka illegalt innehav av skjutvapen

Under senare år har skjutvapenvåldet i kriminella miljöer utvecklats på ett oroväckande sätt och antalet skjutningar med dödlig utgång har ökat. Samtidigt är innehav av vapenmagasin ett oregrerat område. Det är alltså möjligt att utan tillstånd inneha magasin till bl.a. pistoler och automatvapen. De särskilda regler om förverkande som finns i vapenlagen omfattar inte vapenmagasin. Föremål, t.ex. vapenmagasin, kan visserligen med stöd av bestämmelserna i 36 kap. 3 § brottsbalken och 27 kap. 14 a § rättegångsbalken under vissa förutsättningar beslagtas och förverkas, trots att innehav av föremålet inte är straffbart. Möjligheten att beslagta föremål med stöd av dessa bestämmelser är dock begränsad och förutsätter t.ex. att

omständigheterna är sådana att det kan befaras att det aktuella föremålet kan komma till brottslig användning. Polismyndigheten har förklarat att så inte är fallet i alla situationer när vapenmagasin påträffas.

Vapenlagen (1996:67) och vapenförordningen (1996:70) saknar alltså regler om förvärv och innehav av magasin. Magasin kan därmed oavsett kapacitet förvärvas och överlåtas utan att någon kontroll görs i fråga om innehavarens och förvärvarens lämplighet och behov. Genom ändringsdirektivet till EU:s vapendirektiv införs ett tillståndskrav vid förvärv av magasin av en viss storlek till vissa vapen. Direktivet kräver således att vapenmagasin regleras i viss utsträckning och ger inte utrymme för att, som *Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet*, *Svenska Mångkampsförbundet* och *Sveriges Vapenägares förbund* föreslår, helt avstå från att reglera innehav av magasin. Direktivet ger inte heller utrymme för att, såsom *Svenska Vapensamlarföreningen* föreslår, göra undantag för magasin som tillhör samlingsvapen.

Frågan är då vilka magasin som bör omfattas av vapenlagens reglering. Regeringen har, utifrån ändringsdirektivets innehåll, i en tidigare lagrådsremiss föreslagit en begränsning av regleringen som innebär att enbart löstagbara magasin av en viss storlek omfattas. Sedan dess har dock problemet med skjutvapenvåld fått än större proportioner och regeringen har nyligen presenterat ett åtgärds paket mot gängkriminaliteten. I det sammanhanget har frågan om regleringen av vapenmagasin övervägts på nytt. Det är därvid viktigt att framhålla att vapendirektivet är ett minimidirektiv, vilket innebär att medlemsstaterna får anta bestämmelser som är strängare än de som finns i direktivet.

För en mer generell reglering av magasin talar det faktum att av de illegala vapen som under 2018 undersöktes av Polismyndigheten utgjordes drygt 70 procent av pistoler. Pistoler har nästan alltid förhållandevis små magasin som inte omfattas av förslaget i den tidigare lagrådsremissen. Enligt det förslaget skulle hanteringen av dessa magasin förbli oreglerad och sådana magasin skulle kunna fortsätta att innehas utan att innehavet skulle vara tillståndspliktigt eller straffsanktionerat.

För en generell reglering talar även det förhållandet att en sådan är enklare att tillämpa, eftersom bestämmelsen inte behöver begränsas till vapen av en viss storlek eller till magasin med en viss kapacitet. Till detta kommer att det finns magasin som kan användas till patroner av olika kaliber och som har olika kapacitet beroende på vilken kaliber som används. Med en generell reglering undviks eventuella tveksamheter om klassificering av sådana magasin.

Fördelarna med en generell reglering ska dock vägas mot den ökade administration som regleringen kan komma att innebära för såväl enskilda vapeninnehavare som Polismyndigheten. Regeringen ifrågasätter inte att en sådan reglering får konsekvenser som kan uppfattas som betungande för ansvarstagande legala vapeninnehavare, som jägare och sportskyttar. Ett förhållandevis stort antal remissinstanser och många privatpersoner, företag och organisationer vänder sig också mot en reglering av vapenmagasin som går längre än vad direktivet kräver. Det är dock viktigt att betona att förslaget innebär att legala vapeninnehavare, som har tillstånd för sina vapeninnehav, fritt får förvärva och inneha magasin som är avsedda för samma ändamål som tillståndet. Det är först om innehavet av magasinet avser något annat ändamål som tillstånd krävs. Samma

ordning gäller redan för innehav av ammunition (se vidare avsnitt 4.2). Vidare anser *Polismyndigheten* att den administrativa hanteringen för myndigheten inte kommer att öka i nämnvärd omfattning eftersom förhållandevis få magasin kommer att omfattas. Den ökade administration som uppkommer för den enskilde vapeninnehavaren utgörs av att tillstånd kommer att behöva sökas för magasin under samma förutsättningar som i dag gäller för inköp av ammunition.

Mot den något större administrativa bördan för enskilda legala vapeninnehavare och Polismyndigheten står det starka intresset av att begränsa tillgången till vapenmagasin i kriminella miljöer. Polismyndigheten framhåller för sin del att med förslaget till en generell reglering av vapenmagasin finns potential att på ett tydligt sätt förbättra polisens möjligheter att motverka och begränsa illegalt innehav och användande av skjutvapen.

Varje pusselbit i arbetet mot skjutvapenvåldet är viktig och med hänsyn till vad Polismyndigheten framfört om fördelarna med en generell reglering anser regeringen att en sådan bör införas.

ISP har synpunkter som rör handel med magasin. En översyn av dessa regler har inte omfattats av utredarens uppdrag och kan inte behandlas inom ramen för detta lagstiftningsärende.

Regleringen ska endast omfatta löstagbara magasin

Ytterligare en fråga att ta ställning till är om regleringen ska omfatta såväl löstagbara som fasta magasin.

Ett fast magasin utgör en integrerad del av vapnet och kan normalt sett inte bytas till ett större utan att vapnet ändrar karaktär på ett sådant sätt att det inte längre omfattas av det aktuella vapentillståndet. I praktiken kommer därmed endast löstagbara magasin att påverkas av regleringen. Det saknas därför anledning att särskilt reglera även de fasta magasinerna.

Svenska Svartkruts Skytte Federation efterlyser en entydig juridisk definition av vad ett magasin är och *Statens försvarshistoriska museer* anser att det ska tydliggöras att ett magasin som svetsas eller limmas fast i ett vapen inte är att betrakta som ett löstagbart magasin. Direktivet innehåller inte någon närmare definition av vad som utgör ett löstagbart magasin. Det kan även konstateras att lagen (1992:1300) om krigsmateriel, som reglerar tillverkning, tillhandahållande och utförelse av löstagbara magasin till sådana skjutvapen som utgör krigsmateriel, saknar en sådan definition. Ett magasin kan bestå av olika komponenter beroende på den aktuella konstruktionen. Ett komplett och funktionsdugligt magasin bör naturligtvis alltid omfattas av regleringen i vapenlagen. Detsamma bör gälla en komplett samling av nödvändiga delar som enkelt kan monteras samman till ett magasin (jfr NJA 1987 s. 643). Vad som avses med ett löstagbart magasin får dock närmare avgöras i rättstillämpningen.

4.2 Hur ska innehavet av löstagbara magasin regleras?

Regeringens förslag: Det ska krävas tillstånd enligt vapenlagen för att få inneha löstagbara magasin.
--

Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning ska dock utan särskilt tillstånd få inneha löstagbara magasin till vapnet om magasinet är avsett för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehavet av vapnet.

I andra fall ska tillstånd att inneha löstagbara magasin få meddelas om det skäligen kan antas att magasinet inte kommer att missbrukas.

Vapenlagen ska inte gälla löstagbara magasin som innehas av staten.

Regeringen ska få besluta att vapenlagen inte ska gälla löstagbara magasin som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering.

Regeringen ska få meddela föreskrifter om att kravet på tillstånd för löstagbara magasin inte ska gälla innehav av magasin som lämnats över från staten till bl.a. vissa statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen.

Regeringen ska vidare få meddela föreskrifter om att vapenlagen inte ska gälla löstagbara magasin som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid en resa genom Sverige för tjänsteändamål.

Promemorians förslag stämmer delvis överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås inget undantag för magasin som innehas av staten och heller inget bemyndigande om att kravet på tillstånd för löstagbara magasin inte ska gälla innehav av magasin som lämnats över från staten till bl.a. vissa statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen.

Remissinstanserna: *Svenska Jägareförbundet*, *Svenska Pistolskytteförbundet* och *Svenska Vapensamlarföreningen* anser att rätten att inneha magasin utan särskilt tillstånd bör gälla alla vapen oavsett ändamål eftersom magasin är ett naturligt tillbehör till vapnet. *Statens maritima museer*, *Statens försvarshistoriska museer* och *Riksförbundet Sveriges museer* anser att museer som har beviljats tillstånd att inneha skjutvapen ska undantas från tillståndsplikten för löstagbara magasin. *Försvarsmakten* anser att löstagbara magasin ska omfattas av det statliga undantaget eftersom detta annars kommer att skapa omfattande problem för verksamheten. *Sveriges Vapenägares Förbund* anför att förslaget innebär en form av licensplikt även på magasin, vilket inte krävs i ändringsdirektivet. *Svenskt Forum för jakt, skytte och vapenfrågor* framför att effekten av att löstagbara magasin blir tillståndspliktiga kan bli att den som sysslar med servicearbeten eller säljer produkter – som i dag anses som tillbehör – tvingas att söka vapenhandlartillstånd utan att vilja handla med skjutvapen. *Försvarsmakten* har synpunkter om att hemvärnssoldater som förvarar löstagbara magasin i sina hem inte bör behöva ansöka om särskilt tillstånd. Konsekvenserna blir enligt *Försvarsmakten* annars ökade kostnader och ökad administration för Hemvärnet utan att säkerheten förbättras.

Skälen för regeringens förslag

Löstagbara magasin ska regleras på samma sätt som ammunition

Regeringen instämmer i promemorians bedömning att löstagbara magasin inte bör jämföras med skjutvapen enligt 1 kap. 3 § vapenlagen. En sådan ordning skulle vara onödigt betungande och alltför långtgående. Det ligger närmare till hands att, som föreslås i promemorian, reglera löstagbara magasin på samma sätt som ammunition. Det skulle innebära att den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning utan särskilt tillstånd får inneha löstagbara magasin till vapnet om magasinerna är avsedda för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehavet av vapnet. Tillstånd att inneha löstagbara magasin skulle i andra fall få meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att magasinerna inte kommer att missbrukas.

Svenska Jägareförbundet, Svenska Pistolskytteförbundet och Svenska Vapensamlarföreningen anser att den som har rätt att inneha ett visst vapen utan särskilt tillstånd också bör få inneha löstagbara magasin till vapnet, oavsett ändamålet för vapeninnehavet. *Statens maritima museer, Statens försvarshistoriska museer och Riksförbundet Sveriges museer* anser att museer som har beviljats tillstånd att inneha skjutvapen också bör ha rätt att inneha löstagbara magasin.

Det kan visserligen framstå som onödigt byråkratiskt att tillstånd för löstagbara magasin i vissa fall ska krävas när någon redan har ett tillstånd eller rätt att inneha ett vapen. Enligt regeringen gör sig dock behovet av att tillståndsfritt få inneha löstagbara magasin inte särskilt starkt gällande när syftet är att inneha magasinerna för något annat ändamål än det som omfattas av tillståndet eller rätten att inneha vapnet för skjutning. Det är vidare en fördel vid rättstillämpningen om regleringen av ammunition och löstagbara magasin kan utformas på ett likartat sätt. En förutsättning för att tillståndsfritt få inneha löstagbara magasin bör därför, i enlighet med vad som gäller för ammunition, vara att magasinerna är avsedda för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av ett visst vapen för skjutning. På detta sätt skulle legala vapeninnehavares behov av att fritt kunna förvärva och inneha flera magasin till de vapen som används för skjutning kunna tillgodose utan att möjligheten att ingripa mot oberättigade innehav av löstagbara magasin påverkas. Eftersom rätten att inneha löstagbara magasin är knuten till rätten att inneha ett visst vapen säkerställs dessutom att innehavet inte står i strid med direktivets krav. Direktivet anger, till skillnad från den uppfattning som *Sveriges Vapenägares Förbund* ger uttryck för, inte hur regleringen av vapenmagasin ska utformas utan endast vilket resultat som ska uppnås.

Mot den bakgrunden anser regeringen att tillstånd att inneha löstagbara magasin bör regleras på samma sätt som ammunitionstillstånd. Tillstånd bör alltså inte krävas när någon har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning och magasinet är avsett för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehavet av vapnet. I övriga fall bör tillstånd få meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att magasinet inte kommer att missbrukas. De närmare

förutsättningarna för att beviljas tillstånd bör, på motsvarande sätt som för ammunitionen, anges på lägre författningsnivå.

Svenskt Forum för jakt, skytte och vapenfrågor framför att effekten av att löstagbara magasin blir tillståndspliktiga kan bli att den som sysslar med servicearbeten eller säljer produkter – som i dag anses som tillbehör – tvingas att söka vapenhandlartillstånd. Handel med magasin regleras dock i lagen om krigsmateriel och påverkas därför inte av att vissa löstagbara magasin blir tillståndspliktiga enligt vapenlagen.

Regeringens förslag till övergångsbestämmelse innebär att den som innehar ett löstagbart magasin som det krävs tillstånd för, får inneha magasinet utan sådant tillstånd till utgången av oktober 2020 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts före nämnda tidpunkt, till dess att ansökan om tillstånd prövats slutligt (se vidare avsnitt 5).

Vapenlagen ska inte gälla löstagbara magasin som innehas av staten

Vapenlagens bestämmelser gäller, med några få undantag rörande vapenregister och märkning, inte skjutvapen och ammunition som innehas av staten. När innehavet av löstagbara magasin nu regleras gör sig skälen till detta undantag lika starkt gällande beträffande denna egendom. Så som *Försvarsmakten* framför bör därför 1 kap. 8 § första stycket vapenlagen utvidgas till att även omfatta löstagbara magasin. Detta innebär bl.a. att löstagbara magasin som annars skulle ha omfattats av tillståndsplikt inte kommer att göra det om de innehas av staten.

Bemyndiganden för löstagbara magasin

Genom bemyndigandet i 11 kap. 1 § c vapenlagen finns det möjlighet för regeringen att meddela föreskrifter om att bestämmelserna om krav på tillstånd till innehav av skjutvapen inte ska gälla skjutvapen som lämnats över från staten till bl.a. statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen. Med anledning av regeringens förslag att det i vissa fall ska krävas särskilt tillstånd för innehav av löstagbara magasin kan det finnas behov av undantag även från det kravet. *Försvarsmakten* uppger också att hemvärnssoldater i beredskapssyfte förvarar magasin i sina bostäder. Regeringen anser därför, i likhet med *Försvarsmakten*, att bemyndigandet i 11 kap. 1 § c vapenlagen bör utvidgas så att regeringen kan meddela föreskrifter om undantag från det förlagda kravet på tillstånd för innehav av löstagbara magasin. Det kan noteras att något motsvarande behov när det gäller ammunition inte har framkommit.

När innehavet av löstagbara magasin nu regleras bör regeringen även, i likhet med vad som gäller för skjutvapen och ammunition, dels bemyndigas att meddela föreskrifter om att vapenlagen inte ska gälla löstagbara magasin som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige, dels få möjlighet att besluta om att lagen inte ska gälla löstagbara magasin som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering.

4.3 Kriminalisering och andra åtgärder mot otillåtna innehav av löstagbara magasin

Regeringens förslag: Att inneha löstagbara magasin utan att ha rätt till det ska vara straffsanktionerat på samma sätt som otillåtet innehav av ammunition. Tillägget i samma bestämmelse om underlåtenhet att följa ett beslut att lämna över ammunition för inlösen ska tas bort.

Den som frivilligt lämnar in ett löstagbart magasin som innehas olovligen ska få åtalas endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

Löstagbara magasin ska, under samma förutsättningar som gäller för ammunition, kunna förklaras förverkade.

Ett tillstånd att inneha ett löstagbart magasin ska återkallas under samma förutsättningar som gäller för ammunition.

Skyldigheten att under vissa förutsättningar omhänderta vapen och tillhörande ammunition och tillståndsbevis ska gälla även löstagbara magasin som hör till vapnet.

Regeringens bedömning: Ammunition och löstagbara magasin som förvaras åt någon annan utan föreskrivet tillstånd bör inte kunna förverkas.

Promemorians förslag stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås att den som förvarar ammunition och löstagbara magasin åt någon annan utan föreskrivet tillstånd till förvaringen ska kunna få egendomen förverkad.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget. *Polismyndigheten* anser dock att olovligt innehav eller överlåtelse av löstagbart magasin bör kunna kvalificeras som grovt vapenbrott.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Otillåtet innehav av löstagbara magasin ska kriminaliseras

Regeringen föreslår som nämnts tidigare att innehav av löstagbara magasin ska regleras i vapenlagen på samma sätt som innehav av ammunition (se avsnitt 4.2). Enligt 9 kap. 2 § första stycket i vapenlagen kan den som innehar ammunition utan att ha rätt till det dömas till böter eller fängelse i högst sex månader. Regeringen anser att otillåtet innehav av löstagbara magasin bör regleras på motsvarande sätt. Bestämmelsen bör därmed utvidgas till att omfatta även löstagbara magasin. En sådan reglering möjliggör att legitimt innehav och användning av sådana magasin kan kontrolleras, samtidigt som användning för brottslig verksamhet förhindras. Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet innehar ett löstagbart magasin utan att ha rätt till det ska alltså kunna dömas till böter eller fängelse i högst sex månader. På motsvarande sätt som för ammunition bör det i ringa fall inte dömas till ansvar (9 kap. 2 § andra stycket).

Polismyndigheten har anfört att otillåtna innehav eller otillåten överlåtelse av löstagbara magasin bör kunna utgöra grovt vapenbrott. Det ingick inte i utredarens uppdrag att överväga om olovligt innehav eller överlåtelse av magasin bör utgöra grovt vapenbrott (se avsnitt 4.4). Frågan kan därför inte behandlas i detta lagstiftningsprojekt.

I 9 kap. 2 § första stycket d vapenlagen straffsanktioneras även underlåtenheten att följa ett beslut om att lämna över ammunition för inlösen. Bestämmelsen är en kvarleva från 1973 års vapenlag och har blivit obsolet. Den som inte följer ett sådant beslut innehåller ammunitionen utan att ha rätt till det. Detta är redan straffsanktionerat enligt samma bestämmelse. Den del av bestämmelsen som handlar om underlåtenheten att följa ett beslut om att lämna över ammunition för inlösen fyller därmed inte någon funktion och bör därför tas bort.

En kriminalisering av otillåtet innehav av löstagbara magasin uppfyller även de krav som uppställs i ändringsdirektivet om att medlemsstaterna ska fastställa ett sanktionssystem för överträdelse av de nationella bestämmelser som antas enligt direktivet och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa sanktioner tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande (artikel 16). Otillåtet innehav av ett löstagbart magasin bör normalt sett även anses innebära att innehavaren visat sig olämplig att inneha skjutvapen. I dessa fall ska innehavarens tillstånd att inneha skjutvapen återkallas enligt 6 kap. 1 § första stycket a vapenlagen (jfr artikel 5.3 i vapendirektivet i lydelsen enligt ändringsdirektivet).

Den särskilda åtalsregeln ska gälla även för löstagbara magasin

Enligt 9 kap. 7 § vapenlagen får åtal mot någon som frivilligt lämnar in skjutvapen eller ammunition till Polismyndigheten väckas endast om det är motiverat från allmän synpunkt. Avsikten med denna särskilda åtalsregel är att uppmuntra allmänheten att lämna in skjutvapen och ammunition för vilka tillstånd saknas och åtalsregeln ger den som olovligt innehåller denna egendom möjlighet att göra sig av med den på ett säkert sätt. Det ligger också i samhällets intresse att få kontroll över egendom som innehåller olovligt. Samma skäl gör sig gällande även för löstagbara magasin. Den särskilda åtalsregeln bör därför utvidgas till att omfatta löstagbara magasin.

Löstagbara magasin som varit föremål för brott ska förklaras förverkade

I vapenlagen finns bestämmelser om förverkande av skjutvapen och ammunition som varit föremål för vissa brott. Innebörden av ett förverkande är att den som begått brottet förlorar äganderätten till egendomen och att den därmed inte kan användas för att begå nya brott. Reglerna innebär bl.a. att ammunition som någon innehaft utan att ha rätt till det eller som överlåtits till någon som inte har rätt att inneha egendomen kan förklaras förverkad. Regeringen anser att även löstagbara magasin, på samma sätt som gäller för ammunition, ska kunna förklaras förverkade när de varit föremål för vissa brott. Bestämmelsen i 9 kap. 5 § bör därmed utvidgas till att även omfatta löstagbara magasin. Detta innebär att den som innehaft ett löstagbart magasin utan att ha haft rätt till det eller som överlåtits ett magasin till någon som inte haft rätt att inneha kan förlora äganderätten till vapenmagasinet.

I promemorian föreslås även att såväl ammunition som löstagbara magasin som förvaras åt någon annan utan föreskrivet tillstånd till förvaringen ska kunna förklaras förverkade. Med anledning av att motvarande förvaring av ett skjutvapen inte ger möjlighet till förverkande av

skjutvapnet skulle ett sådant förslag dock medföra en omotiverad diskrepans. Förslaget om möjligheten till förverkande av ammunition och löstagbara magasin i sådana situationer bör därför inte genomföras.

När ett vapen förklaras förverkat får även ammunition som hör till vapnet förklaras förverkat. Det är rimligt och ändamålsenligt att detta ska gälla även löstagbara magasin som hör till vapnet.

Återkalla och omhändertaga löstagbara magasin

Enligt 6 kap. 2 § vapenlagen ska ett tillstånd att inneha ammunition återkallas om förutsättningarna för tillståndet inte längre finns, tillståndshavaren har missbrukat ammunitionen eller det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet. Enligt 6 kap. 4 § vapenlagen ska Polismyndigheten vidare besluta att ett vapen med tillhörande ammunition och tillståndsbevis ska tas om hand om det finns risk att vapnet missbrukas eller det är sannolikt att tillståndet att inneha vapnet kommer att återkallas och särskilda omständigheter inte talar emot ett omhändertagande. Bestämmelsen bör utvidgas till att omfatta även löstagbara magasin.

4.4 Överlåta och låna ut löstagbara magasin

Regeringens förslag: Löstagbara magasin ska, på samma sätt som gäller för ammunition, få överlåtas endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha egendomen. Om löstagbara magasin överlåts genom ombud ska ombudet ha ett eget vapentillstånd. Överträdelse av bestämmelsen ska straffsanktioneras.

Den som har tillstånd att låna skjutvapen ska utan särskilt tillstånd få inneha löstagbara magasin till vapnet.

Promemorians förslag stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 2 kap. 9 § vapenlagen får skjutvapen eller ammunition endast överlåtas till den som har tillstånd eller rätt att inneha vapnet eller ammunitionen. Om ammunition överlåts genom ombud ska ombudet ha eget vapentillstånd. Bestämmelserna innebär bl.a. att en vapenhandlare som överlåter skjutvapen eller ammunition har en skyldighet att kontrollera att den som vill köpa egendomen har tillstånd eller rätt att inneha den. Den som har tillstånd att låna skjutvapen får vidare, enligt 3 kap. 10 § vapenlagen, under den tid som han eller hon innehar ett vapen som lån utan särskilt tillstånd även inneha ammunition till vapnet. Bestämmelserna är straffsanktionerade. Den som överlåter ammunition till någon som inte har rätt att inneha den kan dömas för brott mot vapenlagen enligt 9 kap. 2 § första stycket i vapenlagen.

Regeringen anser att överlåtelse av löstagbara magasin bör regleras på motsvarande sätt som gäller för ammunition. En sådan reglering skulle innebära att löstagbara magasin endast får överlåtas till den som har tillstånd eller rätt att inneha egendomen. Om löstagbara magasin överlåts genom ombud bör ombudet ha ett eget vapentillstånd. De vapenhandlare som vill överlåta löstagbara magasin får därmed en skyldighet att kontrollera att den som vill köpa magasinet har tillstånd eller rätt att inneha

det. Därigenom skulle risken för att löstagbara magasin kommer i orätta händer kunna begränsas och användning av löstagbara magasin för brottslig verksamhet förhindras. En sådan bestämmelse är också i linje med den höga skyddsnivå som svensk vapenlagstiftning generellt sett har. Med hänsyn till att överlåtelse av ammunition och löstagbara magasin till någon som inte har rätt till att inneha egendomen framstår som lika straffvärda förfaranden bör därför 9 kap. 2 § första stycket i vapenlagen utvidgas till att även omfatta löstagbara magasin. Den som har tillstånd att låna skjutvapen bör, i enlighet med vad som gäller för ammunition, utan särskilt tillstånd få inneha löstagbara magasin till vapnet.

4.5 Föra in löstagbara magasin

Regeringens förslag: Det ska krävas tillstånd enligt vapenlagen för att till Sverige få föra in löstagbara magasin. Löstagbara magasin ska under vissa förutsättningar även få föras in utan särskilt tillstånd. Villkoren för införsel av löstagbara magasin ska vara desamma som för införsel av ammunition. Även förutsättningarna för att föra ut löstagbara magasin som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in, ska vara desamma som för ammunition.

Löstagbara magasin ska inte få förvaras på tullager eller i frizon utan medgivande av Polismyndigheten.

I vapenlagen ska det upplysas om att det vid olovlig införsel av löstagbara magasin och försök till ett sådant brott finns straffbestämmelser i lagen om straff för smuggling.

Promemorians förslag stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser har inga synpunkter på förslaget. *Umeå universitet* anser dock att tillståndsplikten för införsel av magasin ger upphov till en särskild rättssäkerhets- och tillämparproblematik i förhållande till den stora gruppen europeiska och övriga vapeninnehavare som söker sig till Sverige för jakt och skytte och som då ofta medför olika reserv- och utbytesdelar.

Skälen för regeringens förslag

Tillstånd ska krävas för införsel av löstagbara magasin

Enligt 2 kap. 1 § d vapenlagen krävs det tillstånd för att föra in skjutvapen eller ammunition till Sverige. Syftet med bestämmelsen är att ha kontroll över vilka vapen och vilken ammunition som förs in i landet. I huvudsak gäller samma krav för tillstånd till införsel av vapen och ammunition som gäller för tillstånd till innehav av sådan egendom. Eftersom regeringen föreslår att löstagbara magasin endast ska få innehas under vissa förutsättningar finns det även skäl att införa villkor för införsel av dessa.

Umeå universitet anser att ett krav på införseltillstånd ger upphov till rättssäkerhets- och tillämparproblem för europeiska och övriga vapeninnehavare. Ett införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha den egendom som förts hit med stöd av tillståndet. Det saknas under dessa förutsättningar anledning att ställa lägre krav på införsel av löstagbara magasin än på

innehav av dessa i landet. De besvär denna kontroll kan medföra för vapeninnehavare kan inte anses väga tyngre än värdet av att kontrollen sker. Bestämmelsen i 2 kap. 1 § d vapenlagen ska därför utvidgas till att omfatta löstagbara magasin.

I 2 kap. 11–13 §§ vapenlagen regleras förutsättningarna för att få tillstånd att föra in skjutvapen eller ammunition, införseltillståndets räckvidd och undantag från kravet på införseltillstånd. Samma regler som gäller för införsel av ammunition bör i dessa fall även gälla löstagbara magasin. Desamma bör gälla förutsättningarna enligt 2 kap. 14 § för förvaring på tullager eller i frizon och bestämmelserna i 2 kap. 15 § om rätt att under vissa förutsättningar föra ut löstagbara magasin.

Olovlig införsel av löstagbara magasin straffsanktioneras i lagen om straff för smuggling

Enligt 3 § lagen (2000:1225) om straff för smuggling döms den som, i samband med införsel till landet av en vara som omfattas av ett särskilt föreskrivet förbud mot eller villkor för införsel, uppsåtligen bryter mot förbudet eller villkoret genom att underlåta att anmäla varan till tullbehandling för smuggling till böter eller fängelse i högst två år. Eftersom regeringen föreslår att löstagbara magasin ska omfattas av villkor för införsel innebär detta att införsel i strid med dessa villkor kan utgöra ett smugglingsbrott. I 9 kap. 4 § vapenlagen bör det upplysas om att det beträffande löstagbara magasin, liksom när det gäller vapen och ammunition, finns bestämmelser om straff för olovlig införsel i lagen om straff för smuggling.

4.6 Förvara och transportera löstagbara magasin

Regeringens förslag: Löstagbara magasin ska, på samma sätt och under samma förutsättningar som ammunition, omfattas av bestämmelserna om förvaring och transport.

Överträdelse av bestämmelserna om förvaring ska straffsanktioneras. Straffbestämmelsen som rör förvaring åt någon annan ska dessutom utvidgas till att omfatta ammunition.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om krav på sammanslutningars förvaring av löstagbara magasin.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om vad som ska iakttas utöver vapenlagens bestämmelser om transport av löstagbara magasin.

Promemorians förslag stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget. I spontana yttranden från *Jägarnas Riksförbund avd. 14–12, Stockholms Luftvärnsförenings Skytteklubb* och *Västsvenska Dynamiker* framförs dock synpunkter på att den föreslagna kriminaliseringen innebär att ett i dag problemlöst användande regleras och att den som under en tävling tappar ett magasin riskerar att göra sig skyldig till brott.

Skälen för regeringens förslag

Förvaring och transport av lösttagbara magasin

I 5 kap. vapenlagen finns regler om förvaring och transport. De syftar till att förhindra stölder av skjutvapen och ammunition. Reglerna och deras efterlevnad är av grundläggande betydelse för att förhindra att skjutvapen och ammunition kommer i orätta händer. Även lösttagbara magasin som nu föreslås regleras i vapenlagen kan om de hamnar i orätta händer utgöra en säkerhetsrisk vilket kräver att innehavarna hanterar dem med stort ansvar. Samma krav bör därför ställas på förvaring och transport av lösttagbara magasin som gäller för förvaring av ammunition i 5 kap. 1–4 §§ vapenlagen. Detta innebär bl.a. att den som innehar lösttagbara magasin är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt den och att magasinerna ska förvaras under säkert lås eller på något annat lika betryggande sätt. Vidare innebär det att en innehavare endast får lämna över sitt lösttagbara magasin till någon annan för förvaring om han eller hon inte kan ta hand om det eller det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs i normalfallet tillstånd. Den som skickar eller transporterar det lösttagbara magasinet ska även vidta betryggande åtgärder för att förhindra att någon obehörig kommer åt magasinet.

Regeringens förslag till övergångsbestämmelse innebär att den som förvarar ett lösttagbart magasin utan föreskrivet tillstånd ska få förvara magasinet utan sådant tillstånd till utgången av oktober 2020 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts före nämnda tidpunkt, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt (se vidare avsnitt 5).

I likhet med vad som redan gäller för skjutvapen och ammunition bör regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bemyndigas att meddela föreskrifter om dels krav på sammanslutningars förvaring av lösttagbara magasin, dels vad som ska iakttas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av sådana magasin.

Kriminalisering vid överträdelse av vissa regler om förvaring

De allmänna förvaringsbestämmelserna i 5 kap. 1–3 §§ vapenlagen är straffsanktionerade i 9 kap. 2 § första stycket c vapenlagen. Enligt bestämmelsen kan den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot förvaringsbestämmelserna i fråga om skjutvapen och ammunition som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag dömas till böter eller fängelse i högst sex månader. Det gäller också skjutvapen som innehas av vapenhandlare. Regeringen anser att bestämmelsen bör utvidgas till att även omfatta även lösttagbara magasin. Detta innebär att den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot bestämmelserna om förvaring av lösttagbara magasin som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag eller i fråga om skjutvapen som innehas av vapenhandlare ska kunna dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Jägarnas Riksförbund avd. 14–12, Stockholms Luftvärnsförenings Skytteklubb och Västsvenska Dynamiker befarar att en enskild vapeninnehavare, som t.ex. tappar ett tillståndspliktigt magasin vid en

tävling, kommer att bli straffad. Frågan om att utvidga tillämpningsområdet till att omfatta även enskilda personer har behandlats i flera lagstiftningsärenden. En sådan utvidgning har dock inte ansetts nödvändig och föreslås heller inte i detta lagstiftningsärende.

Enligt 9 kap. 2 § första stycket b vapenlagen är det straffsanktionerat att bryta mot bestämmelserna om överlämnande till förvaring hos någon annan. Dessa bestämmelser omfattar såväl skjutvapen som ammunition och föreslås nu utvidgas till att även omfatta löstagbara magasin som lämnas över till någon annan. Den bestämmelse som straffsanktioneras genom 9 kap. 2 § första stycket i, dvs. bestämmelsen om förvaring åt någon annan i 5 kap. 3 § första stycket vapenlagen, omfattar dock endast förvaring av skjutvapen. Det framstår som lika angeläget att straffsanktionera den situationen att någon olovligen förvarar löstagbara magasin och ammunition åt någon annan. Bestämmelsen i 9 kap. 2 § första stycket i bör därför utvidgas till att omfatta såväl löstagbara magasin som ammunition. Därmed korresponderar också straffbestämmelserna om överlämnande till förvaring hos någon annan och förvaring åt någon annan.

4.7 Inlösen av löstagbara magasin samt dödsbons och konkursbons innehav av magasin

Regeringens förslag: Löstagbara magasin ska, på samma sätt och under samma förutsättningar som gäller för skjutvapen och ammunition, kunna lösas in av staten.

Löstagbara magasin som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo ska omfattas av samma regler som skjutvapen och ammunition som ingår i ett sådant.

Promemorians förslag stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag

Inlösen av löstagbara magasin

I 7 kap. vapenlagen finns regler om inlösen av vapen och ammunition. Inlösen innebär att staten tvångsförvärvar skjutvapen eller ammunition. En grundläggande tanke bakom bestämmelserna om inlösen är att Polismyndigheten i största möjliga utsträckning ska undvika inlösen genom att låta ägaren själv avveckla sitt innehav genom att skrota, sälja eller på annat sätt överlåta egendomen (jfr prop. 1973:166 s. 146 f.). Det är först om innehavaren inte själv avslutar sitt innehav på föreskrivet sätt och inom föreskriven tid som inlösen blir aktuellt. När innehavet av löstagbara magasin nu föreslås regleras i vapenlagen bör de rättigheter och skyldigheter som gäller för skjutvapen och ammunition i detta avseende gälla även för dessa magasin.

Innehav och förvaring av löstagbara magasin som ingår i dödsbon eller konkursbon

I 8 kap. vapenlagen finns regler om vapen och ammunition i dödsbon och konkursbon. När skjutvapen och ammunition ingår i ett dödsbo eller konkursbo får egendomen under vissa förutsättningar utan särskilt tillstånd innehas av den som har tagit hand om boet. Det finns även en möjlighet för Polismyndigheten att besluta om hur egendomen ska förvaras i dessa fall. När innehavet av löstagbara magasin nu föreslås regleras i vapenlagen bör dessa även omfattas av de särskilda bestämmelserna om innehav och förvaring av egendom som ingår i dödsbon och konkursbon.

4.8 Registrering av personer och organisationer som har meddelats tillstånd att inneha vapenmagasin

Regeringens förslag: Polismyndigheten ska, på motsvarande sätt som myndigheten i dag gör med dem som fått tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition, föra register över dem som meddelats tillstånd att inneha vapenmagasin.

Promemorians förslag stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag: I vapeninnehavarregistret registreras de personer och organisationer som enligt vapenlagen har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition eller tillstånd att låna skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden. Ändamålet med dessa uppgifter är att underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt vapenlagen och att ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till skjutvapen. I avsnitt 4.2 föreslår regeringen att det ska krävas tillstånd att inneha vissa vapenmagasin. Det finns därför skäl att, på samma sätt som gäller för ammunition, låta vapeninnehavarregistret omfatta även de personer och organisationer som har meddelats sådana tillstånd.

5 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2020.

Den som vid ikraftträdandet innehar löstagbara magasin eller förvarar sådana åt någon annan utan föreskrivet tillstånd ska få inneha eller förvara magasinerna till utgången av oktober 2020 eller, om ansökan om

tillstånd har gjorts dessförinnan, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. I promemorian föreslås att lagändringarna ska träda i kraft den 14 september 2018. Där föreslås även en övergångsperiod på fyra månader. I promemorian lämnas inget förslag på övergångsbestämmelser som träffar den som förvarar löstagbara magasin åt någon annan utan föreskrivet tillstånd.

Remissinstanserna: *Svenska Pistolskytteförbundet* anser att förslaget om tillståndsplikt för magasin inte bör avse vid ikraftträdandet innehavda magasin. *Sveriges Jordägareförbund* anser att övergångsperioden för löstagbara magasin är för kort och att en period om två år framstår som mer lämplig.

Skälen för regeringens förslag

Ikraftträdande

Kampen mot det grova våldet står högst upp på regeringens agenda och att reglera vapenmagasin är ett viktigt verktyg i brottsbekämpningen. I ändringsdirektivet uppställs även ett krav om att reglera löstagbara magasin av en viss storlek. Av artikel 2 i ändringsdirektivet följer att medlemsstaterna senast den 14 september 2018 ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att genomföra direktivet. Lagändringarna bör därför träda i kraft så snart som möjligt, vilket bedöms vara den 1 juli 2020.

Övergångsbestämmelser

Vapenlagen saknar i dag regler om förvärv och innehav av magasin. Regeringen föreslår i avsnitt 4.2 och 4.6 att det under vissa förutsättningar ska krävas tillstånd till innehav av löstagbara magasin och förvaring av sådana hos någon annan eller åt någon annan. Olovligt innehav samt förvaring hos eller åt någon annan utan föreskrivet tillstånd föreslås vidare bli kriminaliserat. *Svenska Pistolskytteförbundet* anser att magasin som innehas vid ikraftträdandet inte ska omfattas av tillståndsplikt. Regeringen anser att ett sådant undantag skulle kunna skapa problem eftersom det kan vara svårt att fastställa när ett magasin har förvärvats. I stället bör den som innehar ett löstagbart magasin eller förvarar ett löstagbart magasin – som det enligt 2 kap. 1 § eller 5 kap. 3 § vapenlagen kommer att krävas tillstånd för – få viss tid på sig att ansöka om tillstånd eller göra sig av med egendomen. *Sveriges Jordägareförbund* anser att denna tid bör vara två år. Regeringen anser att en så lång tid inte kan anses motiverad med hänsyn till behovet av att de nya reglerna får genomslag. I stället framstår en period om fyra månader som väl avvägd.

Regeringen anser mot den bakgrunden att den som vid ikraftträdandet innehar eller förvarar ett löstagbart magasin utan att ha rätt till det bör få inneha eller förvara magasinet till utgången av oktober 2020. Vidare bör sådana magasin få innehas eller förvaras utan tillstånd under förutsättning att en ansökan har gjorts före nämnt datum och till dess att en ansökan prövats slutligt. Straffansvar inträder därmed först den 1 november 2020 och för det fall en ansökan lämnats in först då ansökan har prövats slutligt.

När det gäller övriga förslag om kriminalisering anser regeringen inte att det behövs några särskilda övergångsbestämmelser. Av 5 § lagen (1964:163) om införande av brottsbalken följer att ingen får dömas för en gärning för vilken det inte var stadgat straff när den begicks. Vidare följer att straff ska bestämmas efter den lag som gällde när gärningen företogs, om inte annan lag gäller när dom meddelas som leder till frihet från straff eller till lindrigare straff.

6 Konsekvenser av förslagen

Regeringens bedömning: Förslagen förväntas få positiva konsekvenser för arbetet med att motverka och begränsa illegalt innehav och användande av skjutvapen.

Förslagen leder inte till annat än marginella kostnadsökningar för Polismyndigheten och rättsväsendet. Dessa kostnadsökningar ska hanteras inom respektive myndighets befintliga anslagsram.

Förslagen förväntas medföra begränsade kostnader för enskilda.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanserna har inte några invändningar mot regeringens bedömning. *Polismyndigheten* bedömer att förslaget på ett tydligt sätt kommer att förbättra polisens möjligheter att motverka och begränsa illegalt innehav och användande av skjutvapen. Den administrativa hanteringen i samband med tillståndsgivningen kommer enligt myndigheten inte att öka i nämnvärd omfattning med anledning av förslaget. *Polisförbundet* anser att förslaget sannolikt medför kostnadsökningar för såväl Polismyndigheten som rättsväsendet i övrigt. *Svenska Jägarförbundet* och *Svenska Pistolskytteförbundet* anser att förslaget innebär ökad byråkrati och kostnader för enskilda vapeninnehavare. *Svenska Pistolskytteförbundet* anför att en tävlingsskytt kan ha många magasin som behöver vara under uppsikt eller inlåsta och inte längre kan skickas med vanlig postbefordran.

Skälen för regeringens bedömning

Konsekvenser för brottsligheten och det brottsförebyggande arbetet

Förslaget kommer på ett tydligt sätt att förbättra polisens möjligheter att motverka och begränsa illegalt innehav och användande av skjutvapen. Genom att magasin blir tillståndspliktiga kan polisen beslagta magasin vars innehavare inte har tillstånd, vilket kan främja den brottsförebyggande verksamheten. En generell reglering innebär även att polisen kan få kontroll över vilka personer som innehar stora magasin vilket kan underlätta både den brottsförebyggande och brottsutredande verksamheten. Förslagen kan sammantaget antas få en positiv effekt för det brottsförebyggande arbetet och effekt på brottslighet med anknytning till skjutvapen.

Konsekvenser för Polismyndigheten och rättsväsendet

Polismyndigheten får i viss mån utökade arbetsuppgifter vid tillståndsgivning för magasin. Besluten om tillstånd kommer att kunna överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Eftersom besluten kommer att kunna överklagas innebär förslagen även att domstolarna får utökade arbetsuppgifter. Med hänsyn till det begränsade antalet magasin som kommer att kräva tillstånd bedöms dock förslagen, till skillnad mot vad *Sveriges Vapenägares Förbund* anför, endast leda till en marginellt ökad arbetsbelastning för Polismyndigheten och de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Kriminaliseringen av otillåtna innehav av löstagbara magasin kan antas medföra en viss ökning av antalet anmälda brott och antalet fall av förverkande. Förslaget kan därmed antas leda till en marginellt ökad arbetsbelastning för Polismyndigheten, Åklagarmyndigheten och de allmänna domstolarna.

Som *Polisförbundet* anför kommer förslagen alltså att medföra vissa kostnadsökningar för såväl Polismyndigheten som rättsväsendet i övrigt. Mot bakgrund av att den föreslagna tillståndsplikten endast gäller magasin som innehas utan korresponderande vapentillstånd, bedöms dessa kostnader dock vara marginella för Polismyndigheten och rättsväsendet i övrigt och bör rymmas inom ramen för respektive myndighets befintliga anslag.

Konsekvenser för vapenhandlare och vapenmäklare

Den föreslagna regleringen innebär att vapenhandlare får en straffsanktionerad skyldighet att kontrollera att den som förvärvar sådan egendom har rätt att inneha den. Förslagen kommer att vidare medföra vissa administrativa kostnader, särskilt vid distanshandel. *Sveriges Vapenägares Förbund* anför även att vapenhandlare kan få ökade kostnader för förvaring av de magasin som blir tillståndspliktiga. Kostnaderna för vapenhandlarna bedöms dock bli begränsade.

Föreningar för jakt eller målskytte, museer och enskilda

Den föreslagna regleringen av löstagbara magasin innebär att den som har tillstånd att inneha ett visst vapen för skjutning utan tillstånd får inneha magasin till vapnet om magasinet är avsett för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehavet av vapnet. Det finns inte någon begränsning i antalet magasin som får innehas utan tillstånd. Förslagen reglering överensstämmer med den reglering som i dag gäller för tillstånd till innehav av ammunition.

Enskilda personer, företag och organisationer, t.ex. jägare och sportskyttar, som innehar löstagbara magasin som inte är avsedda för ett vapen som de har tillstånd att inneha för skjutning kommer att behöva ansöka om tillstånd för att fortsatt få inneha magasinet. Förslaget bedöms, såsom *Svenska Jägarförbundet* och *Svenska Pistolskytteförbundet* anför, därför innebära en viss ökad administration för den enskilde vapeninnehavaren. Som *Svenska Pistolskytteförbundet* har anfört kommer förslagen även att innebära utökade krav på hanteringen av magasinerna för tävlingsskyttar. Störst konsekvenser får förslaget dock för museer eller enskilda som innehar löstagbara magasin för samlingsändamål eftersom

dessa regelmässigt kommer att behöva ansöka om tillstånd för att fortsatt få inneha egendomen.

7 Författningskommentar

Förslaget till lag om ändring i vapenlagen (1996:67)

1 kap.

1 § Denna lag gäller skjutvapen, ammunition, *löstagbara magasin* samt vissa föremål som i lagen jämställs med skjutvapen.

Paragrafen anger lagens tillämpningsområde. Genom tillägget utvidgas paragrafen till att även omfatta löstagbara magasin. Tillverkning, tillhandahållande och utförelse av löstagbara magasin till sådana skjutvapen som utgör krigsmateriel regleras dock i lagen (1992:1300) om krigsmateriel. Övervägandena finns i avsnitt 4.1 och 4.2.

Löstagbara magasin kan bestå av olika komponenter beroende på den aktuella konstruktionen. Ett komplett, funktionsdugligt magasin bör dock alltid omfattas av bestämmelsen, liksom en komplett samling av nödvändiga delar som enkelt kan monteras samman till ett magasin (jfr NJA 1987 s. 643).

Tillägget genomför tillsammans med ändringarna i 2 kap. 1 och 8 §§, artikel 10.1 andra stycket i vapendirektivet i lydelsen enligt ändringsdirektivet.

8 § I fråga om skjutvapen som innehas av staten gäller endast 1 a kap. 6–11 §§ och 2 a kap. 5 §. Lagen gäller inte ammunition *eller löstagbara magasin* som innehas av staten.

I fråga om skjutvapen och ammunition som tillverkas för staten gäller endast 2 a kap. 1–4 och 6 §§.

Paragrafen anger vilka bestämmelser i denna lag som är tillämpliga på skjutvapen och ammunition som innehas av staten. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.2.

Genom ändringen i *första stycket* undantas löstagbara magasin som innehas av staten från lagens tillämpningsområde, vilket bl.a. innebär att de inte är tillståndspliktiga.

1 a kap.

7 § Polismyndigheten ska med hjälp av automatiserad behandling föra separata register över

1. personer och organisationer som enligt denna lag har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen, ammunition eller *löstagbara magasin* eller tillstånd att låna skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal

och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden (vapeninnehavarregistret),

2. de skjutvapen för vilka tillstånd till innehav har meddelats enligt denna lag samt skjutvapen som upphittats eller anmälts stulna eller försvunna (vapenregistret),

3. personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att driva handel med skjutvapen, fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har tillstånd att driva handel, personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare svara för sådan verksamhet samt personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att ta emot skjutvapen för översyn eller reparation (vapenhandlarregistret), och

4. sammanslutningar som har auktoriserats enligt denna lag (registret över auktoriserade sammanslutningar för jakt- eller målskytte).

Av vapeninnehavarregistret får det inte framgå vilka vapen som Försvarsmakten har tilldelat någon som tillhör hemvärnets personal. Registret får inte användas för att göra automatiserade sammanställningar över personer som tillhör hemvärnets personal.

Paragrafen reglerar Polismyndighetens skyldighet att föra vapenregister. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.8.

Ändringen i *första stycket 1* innebär att Polismyndigheten i vapeninnehavarregistret även ska registrera personer och organisationer som meddelats tillstånd att inneha löstagbara magasin.

2 kap.

1 § Tillstånd krävs för att

- a) inneha skjutvapen, ammunition eller *löstagbara magasin*
- b) driva handel med skjutvapen,
- c) yrkesmässigt ta emot skjutvapen för reparation eller översyn, eller
- d) föra in skjutvapen, ammunition eller *löstagbara magasin* till Sverige.

Tillstånd krävs inte för den som har fyllt arton år om vapnet har en begränsad effekt i förhållande till andra jämförliga skjutvapen (effektbegränsade vapen) och vapnet är

1. ett kolsyre-, luft- eller fjädervapen eller ett vapen med ett annat liknande utskjutningsmedel och är avsett för målskjutning, eller

2. ett harpunvapen.

Tillstånd krävs inte heller om innehavaren har lånat vapnet enligt bestämmelserna i 3 kap. 1 a eller 7 §.

Tillstånd krävs inte heller för verksamhet som omfattas av tillstånd enligt 3 eller 4 § lagen (1992:1300) om krigsmateriel.

Paragrafen innehåller de grundläggande bestämmelserna om vilka befattningar med bl.a. skjutvapen som kräver tillstånd enligt denna lag. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.2

Ändringen i *första stycket a* innebär att det införs krav på tillstånd för att få inneha löstagbara magasin. Undantag från tillståndsplikten regleras i 2 kap. 8 §. Otillåtet innehav av löstagbara magasin är straffsanktionerat genom 9 kap. 2 § första stycket d.

Av punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna framgår att den som innehar ett löstagbart magasin som det enligt 2 kap. 1 § krävs tillstånd för, får inneha magasinet utan sådant tillstånd till utgången av oktober 2020 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts före den tidpunkten, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.

Ändringen i *första stycket d* innebär att det införs krav på tillstånd för att till Sverige få föra in vissa löstagbara magasin. Undantag från tillståndsplikten regleras i 2 kap. 13 §. Bestämmelser om straff för olovlig införsel och försök till sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Ändringarna i paragrafen genomför tillsammans med ändringarna i 1 kap. 1 § och 2 kap. 8 §, artikel 10.1 i vapendirektivet i lydelsen enligt ändringsdirektivet.

8 § Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får utan särskilt tillstånd inneha ammunition *och löstagbara magasin* till vapnet, om *egendomen* är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet.

Tillstånd att i andra fall inneha ammunition *och löstagbara magasin* får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att *egendomen* inte kommer att missbrukas.

Paragrafen reglerar dels ett undantag från kravet på tillstånd till innehav av ammunition i 2 kap. 1 §, dels de närmare förutsättningarna för att i andra fall beviljas tillstånd till innehav av sådan egendom. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.2.

Ändringen i *första stycket* innebär att den som har rätt att inneha ett visst vapen för skjutning inte behöver ha ett särskilt innehavstillstånd för löstagbara magasin till vapnet. På så sätt knyts rätten till innehav av löstagbara magasin, på samma sätt som rätten att inneha ammunition, till rätten att inneha ett visst vapen. En förutsättning för att tillståndsfritt få inneha löstagbara magasin är att magasinerna är avsedda för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet. En rätt att inneha ett vapen kan omfatta flera olika ändamål, till exempel jakt och målskytte. Tillstånd behöver då inte sökas för magasin som är anpassade till något av dessa ändamål.

Ändringen i *andra stycket* innebär att de grundläggande förutsättningarna för tillstånd att i andra fall inneha ammunition ska gälla även för tillstånd att inneha löstagbara magasin.

Bestämmelsen är straffsanktionerad genom 9 kap. 2 § första stycket d.

Ändringen i paragrafen genomför, tillsammans med ändringarna i 1 kap. 1 § och 2 kap. 1 §, artikel 10.1 i vapendirektivet i lydelsen enligt ändringsdirektivet.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

9 § Skjutvapen, ammunition eller *löstagbara magasin* får överlåtas *endast* till den som har tillstånd eller rätt att inneha *egendomen*. Om ammunition *eller löstagbara magasin* överlåts genom *ett ombud ska* ombudet ha eget vapentillstånd.

Paragrafen reglerar att den som överlåter sådan egendom som omfattas av paragrafen måste förvissa sig om att mottagaren har rätt att inneha egendomen. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.4.

Ändringen innebär att bestämmelsen utvidgas till att omfatta löstagbara magasin. Bestämmelsen är straffsanktionerad. Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet överlåter skjutvapen till någon som inte har rätt att inneha vapnet kan dömas för vapenbrott enligt 9 kap. 1 §. Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet överlåter löstagbara magasin eller ammunition till någon som inte har rätt att inneha egendomen kan dömas för brott mot vapenlagen enligt 9 kap. 2 § första stycket e.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

Tillstånd att föra in skjutvapen, ammunition eller löstagbara magasin till Sverige

11 § För tillstånd att föra in skjutvapen till Sverige gäller samma förutsättningar som för tillstånd att inneha vapnen enligt 3–6 §§.

Tillstånd att föra in ammunition eller löstagbara magasin får meddelas den som har rätt att inneha *egendomen* i Sverige, om det skäligen kan antas att *den* inte kommer att missbrukas.

Paragrafen reglerar förutsättningarna för att få tillstånd att föra in skjutvapen eller ammunition till Sverige. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.5.

Ändringen i *andra stycket* innebär att de grundläggande förutsättningarna för tillstånd att föra in ammunition i Sverige ska gälla även för tillstånd att föra in löstagbara magasin.

12 § Införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha de skjutvapen, den ammunition och *de löstagbara magasin* som förts hit med stöd av tillståndet. Tillståndet gäller under förutsättning att *egendomen* förs in inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som Polismyndigheten bestämmer.

Paragrafen reglerar de närmare förutsättningarna för att med stöd av införseltillståndet få inneha den egendom som omfattas av tillståndet i Sverige. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.5.

Ändringen innebär att förutsättningarna för att med stöd av ett införseltillstånd få inneha löstagbara magasin blir desamma som för skjutvapen och ammunition.

13 § Skjutvapen, ammunition eller *löstagbara magasin* får föras in till Sverige utan särskilt tillstånd i följande fall:

a) Enskilda personer får föra in de skjutvapen, den ammunition och *de löstagbara magasin* som de i Sverige har rätt att inneha för personligt bruk. Detta gäller också sådana sammanslutningar, huvudmän för museer och bevakningsföretag som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen.

b) Enskilda personer som har permanent tillstånd från *en* behörig myndighet i Danmark, Finland eller Norge att där inneha jakt- eller

tävlingsskjutvapen för eget bruk, får medföra dessa vapen med tillhörande ammunition och *löstagbara magasin*

- vid vistelse i Sverige för tillfällig användning vid jakt eller tävling här,
- vid resa genom Sverige till Danmark, Finland eller Norge i anslutning till tillfällig användning vid jakt eller tävling i något av dessa länder.

Den som har fört in vapen, ammunition och *löstagbara magasin* för sådan jakt eller tävling i Sverige som avses i första stycket b får utan tillstånd inneha *egendomen* i Sverige under högst tre månader från dagen för införandet.

Paragrafen reglerar undantag från kravet på införseltillstånd i 2 kap. 1 § och behandlas i avsnitt 4.5.

Ändringen innebär att de undantag från krav på tillstånd till införsel i Sverige som finns för skjutvapen och ammunition även ska gälla för löstagbara magasin.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

14 § Skjutvapen, ammunition och *löstagbara magasin* får inte förvaras på tullager eller i frizon utan medgivande av Polismyndigheten.

Paragrafen reglerar förutsättningarna för förvaring på tullager eller i frizon och behandlas i avsnitt 4.5.

Ändringen innebär att förutsättningarna för förvaring av skjutvapen och ammunition på tullager eller i frizon också ska gälla för förvaring av löstagbara magasin.

15 § Skjutvapen, ammunition och *löstagbara magasin*, som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in, får föras ut om *egendomen* anmälts i behörig ordning för Tullverket. *Egendomen* tillfaller staten om *den* inte förs ut inom antingen fyra månader efter en sådan anmälan eller *inom* den längre tid som Tullverket i det enskilda fallet bestämmer. I ett sådant fall *ska* *egendomen* behandlas som om den hade förklarats förverkad.

Paragrafen reglerar förutsättningarna för vissa fall av utförsel av skjutvapen eller ammunition och behandlas i avsnitt 4.5.

Ändringen innebär att de förutsättningar som gäller för att få föra ut skjutvapen och ammunition som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in ska gälla även för löstagbara magasin.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

3 kap.

10 § Den som har tillstånd att låna skjutvapen får under den tid som han eller hon innehar ett vapen som lån även inneha ammunition och *löstagbara magasin* till vapnet utan särskilt tillstånd.

Paragrafen reglerar förutsättningarna för innehav av ammunition vid lån av skjutvapen. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.4.

Ändringen innebär att de förutsättningar som gäller för innehav av ammunition vid lån av skjutvapen ska gälla även för innehav av löstagbara magasin.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

5 kap. Förvaring och transport av skjutvapen, ammunition och löstagbara magasin

1 § Den som innehar skjutvapen, ammunition eller *löstagbara magasin* är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt den.

Paragrafen innehåller en grundläggande regel om vårdplikt för den som innehar skjutvapen eller ammunition. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.6.

Ändringen innebär att vårdplikten ska gälla även den som innehar löstagbara magasin.

Bestämmelsen är straffsanktionerad genom 9 kap. 2 § första stycket c.

2 § När skjutvapen inte *används ska* de förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme.

Effektbegränsade skjutvapen samt sådana föremål som enligt 1 kap. 3 § jämföras med skjutvapen får *dock* förvaras på annat betryggande sätt så att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt dem. Ammunition och *löstagbara magasin ska* förvaras under säkert lås eller på något annat lika betryggande sätt.

Paragrafen innehåller regler om förvaring av skjutvapen och ammunition som inte används. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.6.

Ändringen i *andra stycket* innebär att de förvaringskrav som gäller för ammunition även ska gälla för löstagbara magasin. Bestämmelsen är straffsanktionerad i 9 kap. 2 § första stycket c.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

3 § En innehavare får lämna över sitt skjutvapen, sin ammunition eller *ett löstagbart magasin* till någon annan för förvaring, om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs tillstånd om inte utlåning i motsvarande fall är tillåten enligt 3 kap. Vid tillståndsprövningen ska Polismyndigheten särskilt beakta möjligheten för mottagaren att erbjuda en säker förvaring. Tillståndet ska tidsbegränsas.

Den som förvarar vapnet får använda det endast om han eller hon har tillstånd att inneha vapen av samma typ.

Paragrafen reglerar bl.a. under vilka förutsättningar en innehavare får lämna över sitt skjutvapen eller sin ammunition till någon annan för förvaring. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.6.

Ändringen i *första stycket* innebär att löstagbara magasin ska kunna lämnas över till någon annan för förvaring under samma förutsättningar som skjutvapen och ammunition. I paragrafen görs även en språklig ändring.

Av punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna framgår att den som förvarar ett löstagbart magasin utan föreskrivet tillstånd får förvara magasinet utan sådant tillstånd till utgången av oktober 2020 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts före nämnda tidpunkt, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.

Paragrafen är straffsanktionerad genom 9 kap. 2 § första stycket b (överlämnande till förvaring), c (förvaringskrav) och i (förvaring åt någon annan).

4 § Den som skickar eller transporterar ett skjutvapen, ammunition eller *ett löstagbart magasin ska* vidta betryggande åtgärder för att förhindra att någon obehörig kommer åt *egendomen*. Vapnet *ska* vara oladdat och, *i den utsträckning det är möjligt och lämpligt*, isärtaget och nerpackat.

Paragrafen reglerar vilka åtgärder som ska vidtas av den som skickar eller transporterar ett skjutvapen eller ammunition. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.6.

Ändringen innebär att de krav som gäller skjutvapen och ammunition som skickas eller transporteras även ska gälla löstagbara magasin. Bestämmelsen är straffsanktionerad genom 9 kap. 2 § första stycket b.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

6 kap.

2 § Ett tillstånd att inneha ammunition *eller löstagbara magasin ska* återkallas av Polismyndigheten om

- a) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns,
- b) tillståndshavaren har missbrukat *den egendom som tillståndet gäller*, eller
- c) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

Paragrafen reglerar under vilka förutsättningar ett tillstånd att inneha ammunition ska återkallas. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.3.

Ändringarna innebär att tillstånd att inneha löstagbara magasin ska återkallas under samma förutsättningar som tillstånd att inneha ammunition.

Omhändertagande av vapen, ammunition, löstagbara magasin och tillståndsbevis

4 § Polismyndigheten ska besluta att ett vapen med tillhörande ammunition, tillståndsbevis och *löstagbara* ska tas om hand om

- a) det finns risk att vapnet missbrukas, eller
- b) det är sannolikt att tillståndet att inneha vapnet kommer att återkallas och särskilda omständigheter inte talar emot ett omhändertagande.

Om risken för missbruk är överhängande får *egendomen* tas om hand även utan ett sådant beslut. En sådan åtgärd får vidtas av polismän, jakttillsynsmän som länsstyrelsen förordnat, personal vid Kustbevakningen och Tullverket eller särskilt förordnade tjänstemän vid länsstyrelsen. Åtgärden ska skyndsamt anmälas till Polismyndigheten som omedelbart ska pröva om omhändertagandet ska bestå.

Paragrafen reglerar i vilka situationer ett vapen med tillhörande ammunition och tillståndsbevis ska tas om hand. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.3.

Ändringen i *första stycket* innebär att löstagbara magasin ska tas om hand under samma förutsättningar som gäller för bl.a. ammunition.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

7 kap. Inlösen av vapen, ammunition och löstagbara magasin

1 § Skjutvapen, ammunition *eller löstagbara magasin* ska lösas in av staten om

a) tillståndet att inneha *egendomen* har återkallats utan att *den* samtidigt har förklarats förverkad eller tagits i beslag,

b) ansökan har avslagits i fråga om tillstånd att inneha ett vapen, ammunition *eller ett löstagbart magasin* som förvärvats genom arv, testamente eller bodelning, eller

c) *en* domstol har beslutat att ett vapen, ammunition *eller ett löstagbart magasin*, som någon innehar utan att ha rätt till det, inte ska förverkas eller åklagaren i ett sådant fall har beslutat att inte föra talan om förverkande.

Paragrafen regleras förutsättningarna för inlösen av skjutvapen och ammunition och behandlas i avsnitt 4.7.

Ändringen innebär att samma förutsättningar ska gälla för inlösen av löstagbara magasin som för skjutvapen och ammunition.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

2 § Ett skjutvapen, ammunition *eller ett löstagbart magasin* ska inte lösas in om *egendomen* lämnas för skrotning eller överläts till någon som har rätt att inneha *den* och om detta görs inom

a) ett år från det att innehavaren avled, eller

b) tre månader från det att tillståndet att inneha vapnet, ammunitionen *eller det löstagbara magasinet* återkallades, ansökan om innehav avslogs, beslut i förverkandefrågan meddelades av *en* domstol eller åklagare eller beslaget hävdes.

Vapnet, ammunitionen *eller det löstagbara magasinet* ska inte heller lösas in om ansökan om tillstånd att inneha *egendomen* görs inom samma tid. Om ansökan *avslås* ska *egendomen* lösas in, om *den* inte inom tre månader från dagen för beslutet i tillståndsärendet överläts till någon som har rätt att inneha *den*.

Polismyndigheten får medge förlängning av tidsfristerna, varje gång med högst sex månader.

Paragrafen reglerar undantag från bestämmelserna om inlösen och behandlas i avsnitt 4.7.

Ändringarna i *första* och *andra styckena* innebär att de undantag från krav på inlösen som gäller för skjutvapen och ammunition även ska gälla för löstagbara magasin.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

3 § Innehavare av ett skjutvapen, ammunition eller *ett löstagbart magasin* som ska lösas in är skyldig att enligt Polismyndighetens beslut lämna över *egendomen* till myndigheten eller den som myndigheten bestämmer. Om det finns ett tillståndsbevis eller någon annan motsvarande handling, ska även *denna* lämnas över till Polismyndigheten.

Paragrafen reglerar förfarandet vid inlösen och behandlas i avsnitt 4.7.

Ändringen innebär att samma förfarande som gäller vid inlösen av skjutvapen och ammunition ska gälla även vid inlösen av löstagbara magasin.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

4 § För vapen, ammunition eller *löstagbara magasin* som löses in ska en ersättning betalas med ett belopp som motsvarar marknadsvärdet.

I paragrafen regleras vilken ersättning som ska betalas vid inlösen. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.7.

Ändringen innebär att den ersättning som ska betalas vid inlösen av löstagbara magasin ska beräknas på samma sätt som vid inlösen av vapen och ammunition.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

8 kap. Vapen, ammunition och löstagbara magasin i dödsbon och konkursbon

1 § Skjutvapen, ammunition och *löstagbara magasin* som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får utan särskilt tillstånd innehas av den som har tagit hand om boet till dess

- a) *egendomen* har överlåtits till någon som är berättigad att inneha den,
- b) *egendomen* ska överlämnas enligt 2 § eller, i fråga om *dödsbon*, 7 kap. 3 §, eller
- c) i fråga om *konkursbon*, konkursen har avslutats.

I paragrafen regleras förutsättningarna för att utan särskilt tillstånd få inneha skjutvapen och ammunition som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.7.

Ändringen innebär att samma förutsättningar ska gälla för innehav av löstagbara magasin utan särskilt tillstånd som för skjutvapen och ammunition.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

2 § Om skjutvapen, ammunition eller *löstagbara magasin* som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får Polismyndigheten besluta att *egendomen* tills vidare ska förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten anvisar, när det finns *en* särskild anledning till det. Den som har hand om boet är i så fall skyldig att efter Polismyndighetens beslut lämna över *egendomen* till den som ska förvara *egendomen*.

Paragrafen reglerar förutsättningarna för särskild förvaring av skjutvapen och ammunition som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.7.

Ändringen innebär att samma förutsättningar ska gälla för särskild förvaring av löstagbara magasin som för skjutvapen och ammunition.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

3 § Bestämmelser om inlösen av vapen, ammunition och *löstagbara magasin* i *dödsbon* finns i 7 kap.

Paragrafen innehåller en upplysning om att bestämmelser om inlösen av vapen och ammunition i dödsbo finns i 7 kap. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.7.

Genom ändringen ges en upplysning om att det i 7 kap. finns bestämmelser om inlösen även av löstagbara magasin i dödsbo.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

9 kap.

2 § Till böter eller fängelse i högst sex månader döms den som uppsåtligt eller av oaktsamhet

a) missbrukar rätten att inneha ett skjutvapen genom att använda det för något annat ändamål än det som han eller hon är berättigad till,

b) bryter mot bestämmelserna om överlämnande till förvaring hos någon annan i 5 kap. 3 § första stycket eller om transport i 5 kap. 4 § eller mot villkor i fråga om förvaring av vapen som meddelats med stöd av denna lag,

c) bryter mot bestämmelserna om förvaring i 5 kap. 1–3 §§ i fråga om skjutvapen, ammunition eller *ett löstagbart magasin* som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag eller i fråga om skjutvapen som innehas av vapenhandlare,

d) innehar ammunition *eller ett löstagbart magasin* utan att ha rätt till det,

e) överlåter ammunition *eller ett löstagbart magasin* till någon som inte har rätt att inneha *egendomen*,

f) driver handel med skjutvapen utan tillstånd,

g) medför skjutvapen i strid med bestämmelserna i 5 kap. 6 §,

h) bryter mot föreskrifter som har meddelats med stöd av 11 kap. 1 § d genom att olovligt överföra vapen eller ammunition till ett annat land, eller

i) förvarar ett skjutvapen, *ammunition eller ett löstagbart magasin* åt någon annan utan att *något* föreskrivet tillstånd till förvaringen finns, eller bryter mot bestämmelserna om användning vid förvaring i 5 kap. 3 § andra stycket.

I ringa fall ska *det* inte dömas till ansvar för otillåtet innehav av ammunition, *ett löstagbart magasin* eller överträdelse av bestämmelserna i 5 kap. 6 §.

Till ansvar för otillåten förvaring av skjutvapen åt någon annan döms det inte om gärningen är belagd med straff enligt 1 eller 1 a §.

Paragrafen reglerar straffansvar för andra brott mot vapenlagen än vapenbrott och brott mot bestämmelserna om märkning. Ändringarna behandlas i avsnitt 4.3.

Genom ändringen i *första stycket c* straffsanktioneras brott mot vissa bestämmelser om förvaring av löstagbara magasin (jfr 5 kap. 1–3 §§).

Genom ändringen i *första stycket d* straffsanktioneras innehav av löstagbara magasin utan rätt till det (jfr 2 kap. 1 och 8 §§). Den uttryckliga straffsanktoneringen av att någon inte följt ett beslut att lämna över ammunition för inlösen har strukits. Att inte följa beslutet innebär att ammunitionen innehas otillåtet vilket är straffsanktonerat enligt samma punkt.

Genom ändringen i *första stycket e* straffsanktioneras överlåtelse av löstagbara magasin till någon som inte har rätt att inneha egendomen.

Genom ändringen i *första stycket i* straffsanktioneras förvaring av ammunition och löstagbara magasin åt någon annan utan föreskrivet tillstånd (jfr 5 kap. 3 § första stycket).

Genom ändringen i *andra stycket* undantas ringa fall av otillåtet innehav av löstagbara magasin från det straffbara området.

Paragrafen genomför delvis artikel 16 i vapendirektivet.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

4 § Bestämmelser om straff för olovlig införsel av vapen, ammunition eller *löstagbara magasin* och för försök till *ett* sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

I paragrafen upplyses om att bestämmelserna om straff för olovlig införsel av vissa varor och för försök till sådant brott finns i lagen om straff för smuggling. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.3.

Genom ändringen ges en upplysning om att det även när det gäller olovlig införsel av löstagbara magasin finns straffbestämmelser i lagen om straff för smuggling.

I paragrafen görs även en språklig ändring.

5 § Ett vapen som har varit föremål för brott som avses i 1 §, 1 a §, 1 b § eller 2 § första stycket a ska förklaras förverkat om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller ammunition *och ett löstagbart magasin* som har varit föremål för brott som avses i 2 § första stycket d eller e. I stället för *att förklara egendomen förverkad* kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även ammunition *och ett löstagbart magasin* som hör till vapnet förklaras *förverkade*.

Det som föreskrivs i första stycket om ett vapen ska också gälla en vapendel.

Utbyte av brott enligt denna lag ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt.

Paragrafen reglerar förverkande av vapen, vapendelar och ammunition som har varit föremål för vissa brott enligt vapenlagen. Ändringen behandlas i avsnitt 4.3.

Ändringen i *första stycket* innebär att löstagbara magasin som har varit föremål för brott ska kunna förverkas under samma förutsättningar som gäller för ammunition.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

7 § Om någon frivilligt lämnar in skjutvapen, ammunition eller lösttagbara magasin till Polismyndigheten, får åtal för olovligt innehav av *egendomen* väckas mot honom eller henne av åklagaren endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

I paragrafen finns en särskild åtalsregel för den som frivilligt lämnar in skjutvapen och ammunition. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.3.

Ändringen innebär att den särskilda åtalsregeln även omfattar den som frivilligt lämnar in lösttagbara magasin.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

11 kap.

1 § Regeringen får meddela föreskrifter om

a) att denna lag eller vissa föreskrifter i lagen ska tillämpas även i fråga om andra föremål än sådana som anges i 1 kap. 2 och 3 §§, om föremålen är särskilt ägnade att användas vid brott mot någons liv, hälsa eller personliga säkerhet,

b) att anslagsenergin eller utgångshastigheten hos en projektil från ett skjutvapen ska understiga ett visst värde eller att vapnet ska vara konstruerat på ett visst sätt för att vapnet ska anses vara effektbegränsat enligt 2 kap. 1 §,

c) att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte ska gälla innehav av skjutvapen *eller lösttagbara magasin* som lämnats över från staten till

- statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen,
- den som för statens räkning tillverkar krigsmateriel, eller
- frivilliga försvarsorganisationer,

d) att tillstånd ska krävas för överföring av skjutvapen eller ammunition från Sverige till ett annat land,

e) att den som avser att föra ut ett skjutvapen från Sverige eller lånar ut ett skjutvapen till någon som är fast bosatt i ett annat land och inte ska använda vapnet endast i Sverige, ska anmäla detta till Polismyndigheten,

f) att denna lag inte ska gälla i fråga om skjutvapen, ammunition och *lösttagbara magasin* som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige, och

g) storleken på de avgifter som får tas ut enligt 2 kap. 19 §.

Paragrafen innehåller bemyndiganden till regeringen. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.2.

Bemyndigandet i *punkt c* utvidgas till att omfatta lösttagbara magasin.

Bemyndigandet i *punkt f* utvidgas till att omfatta lösttagbara magasin som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige.

2 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

a) undantag från kravet på tillstånd för att inneha start- eller signalvapen,

b) krav på skjutskicklighet, utbildning, ålder och de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för tillstånd att inneha eller låna skjutvapen,

- c) krav på kunskap för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen och vad som i övrigt ska gälla vid sådan handel,
- d) vad som ska iaktas utöver bestämmelserna i 4 kap. vid ändring och reparation av skjutvapen,
- e) krav på vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på sammanslutningars förvaring av ammunition *eller lösttagbara magasin*,
- f) de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för tillstånd enligt denna lag,
- g) utfärdande av europeiska skjutvapenpass till dem som har tillstånd att inneha skjutvapen i Sverige,
- h) förutsättningar för och förfaringssätt vid medgivande av att personer bosatta i Sverige ska få tillstånd att förvärva skjutvapen i ett annat land,
- i) krav på att den som förvärvat ett skjutvapen i Sverige och som är bosatt i ett främmande land ska underrätta den staten om förvärvet,
- j) kraven för auktorisation enligt 2 kap. 17 §,
- k) vad som ska iaktas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av skjutvapen, ammunition och *lösttagbara magasin*.

Paragrafen innehåller bemyndiganden till regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.6.

Bemyndigandet i *punkt e* utvidgas till att omfatta lösttagbara magasin som förvaras av sammanslutningar.

Bemyndigandet i *punkt k* utvidgas till att omfatta transport av lösttagbara magasin.

3 § Regeringen får besluta att lagen inte *ska* gälla skjutvapen, ammunition och *lösttagbara magasin* som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering.

Paragrafen innehåller ett bemyndigande till regeringen. Paragrafen behandlas i avsnitt 4.2.

Ändringen innebär att bemyndigandet utvidgas till att omfatta lösttagbara magasin. I paragrafen görs även en språklig ändring.

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2017/853

av den 17 maj 2017

om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 91/477/EEG ⁽³⁾ utgör en kompletterande åtgärd för den inre marknaden. Genom den skapades det en balans mellan, å ena sidan, åtagandet att säkerställa en viss frihet för handel med vissa skjutvapen och deras väsentliga delar inom unionen och, å andra sidan, kravet att den friheten begränsas av vissa garantier som gäller säkerheten och som är anpassade till dessa produkter.
- (2) Vissa aspekter av direktiv 91/477/EEG behöver förbättras ytterligare på ett proportionellt sätt för att motverka att skjutvapen missbrukas för brottslig verksamhet, samt med tanke på terroristattacker nyligen. I detta sammanhang efterfrågade kommissionen, i sitt meddelande av den 28 april 2015 om den europeiska säkerhetsagendan, en översyn av det direktivet och en gemensam strategi för deaktivering av skjutvapen för att förhindra att dessa reaktiveras och används av brottslingar.
- (3) Så snart skjutvapen lagligen förvärvats och innehas i enlighet med direktiv 91/477/EEG, bör nationella bestämmelser om rätten att bära vapen och om jakt eller tävlingsskytte tillämpas.
- (4) Vid tillämpning av direktiv 91/477/EEG bör definitionen av vapenmäklare omfatta varje fysisk eller juridisk person, inbegripet partnerskap och termen *tillhandahållande* anses inbegripa uthyrning och leasing. Eftersom vapenmäklare tillhandahåller tjänster som liknar de som tillhandahålls av vapenhandlare bör de också omfattas av direktiv 91/477/EEG när det gäller de skyldigheter för vapenhandlare som är av relevans för vapenmäklares verksamhet, i den mån de kan fullgöra dessa skyldigheter och i den mån skyldigheterna i fråga inte fullgörs av en vapenhandlare vad beträffar samma underliggande transaktion.
- (5) Vapenhandlares verksamhet inbegriper inte bara tillverkning utan även ändring eller omvandling av skjutvapen, väsentliga delar och ammunition, t.ex. förkortande av ett komplett skjutvapen som leder till att deras kategori eller underkategori ändras. Rent privat, icke-kommersiell verksamhet, t.ex. manuell laddning och omladdning av ammunition från ammunitionsdelar för eget bruk eller ändringar av skjutvapen eller väsentliga delar som ägs av den berörda personen, såsom ändringar av stocken eller siktet eller underhåll för att åtgärda slitage på väsentliga delar, bör inte anses utgöra verksamhet som endast vapenhandlare får utföra.

⁽¹⁾ EUT C 264, 20.7.2016, s. 77.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 mars 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 25 april 2017.

⁽³⁾ Rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen (EGT L 256, 13.9.1991, s. 51).

- (6) För att öka spårbarheten för alla skjutvapen och väsentliga delar och för att främja den fria rörligheten för dessa, bör alla skjutvapen eller deras väsentliga delar förses med en tydlig, beständig och unik märkning samt registreras i medlemsstaternas register.
- (7) Registrens poster bör innehålla alla uppgifter som gör det möjligt att knyta ett skjutvapen till dess innehavare, och bör inbegripa namnet på tillverkaren eller varumärkesnamnet, landet eller platsen för tillverkningen, skjutvapnets typ, märke, modell, kaliber och serienummer eller eventuella unika märkningar som anbringats på skjutvapnets stomme eller låda. Andra väsentliga delar än stommen och lådan bör i registren anges inom ramen för posten för det skjutvapen på vilket de ska monteras.
- (8) För att förhindra att märkningar lätt avlägsnas och för att klargöra vilka väsentliga delar som ska märkas bör gemensamma unionsregler för märkning införas. Dessa regler bör tillämpas endast på skjutvapen eller väsentliga delar som tillverkas i eller importeras till unionen den 14 september 2018 eller senare, när dessa släpps ut på marknaden, medan skjutvapen och delar som tillverkas i eller importeras till unionen före det datumet fortsatt bör omfattas av de märknings- och registreringskrav enligt direktiv 91/477/EEG som är tillämpliga fram till det datumet.
- (9) Mot bakgrund av hur farliga skjutvapen och väsentliga delar är och med tanke på deras livslängd krävs det, för att säkerställa att de behöriga myndigheterna kan spåra skjutvapen och väsentliga delar inom ramen för administrativa och straffrättsliga förfaranden och med beaktande av nationell processrätt, att registrens poster bevaras under en period av 30 år efter det att skjutvapnen eller de väsentliga delarna i fråga skrotats. Tillgång till dessa registerposter och alla tillhörande personuppgifter bör för beviljande eller återkallande av tillstånd eller tullförfarande, inbegripet ett eventuellt påförande av administrativa sanktioner, begränsas till behöriga myndigheter och tillåtas endast upp till 10 år efter det att skjutvapnet eller de väsentliga delarna i fråga skrotats, och upp till 30 år efter det att skjutvapnet eller de väsentliga delarna i fråga skrotats när sådan tillgång är nödvändig i brottsbekämpningssyfte.
- (10) Ett effektivt informationsutbyte mellan vapenhandlare och vapenmäklare å ena sidan och nationella behöriga myndigheter å andra sidan är viktigt för att registret ska fungera på ändamålsenligt sätt. Vapenhandlare och vapenmäklare bör därför utan onödigt dröjsmål förse de nationella behöriga myndigheterna med information. För att underlätta detta bör de nationella behöriga myndigheterna gentemot vapenhandlare och vapenmäklare tillgängliggöra möjligheter till elektronisk kommunikation, vilka kan inbegripa inlämnande av informationen antingen genom e-post eller direkt genom en databas eller ett register av något annat slag.
- (11) När det gäller medlemsstaternas skyldighet att ha ett övervakningssystem för att säkerställa att villkoren för tillstånd för skjutvapen är uppfyllda under hela deras varaktighet, bör medlemsstaterna besluta huruvida bedömningen ska inbegripa läkarundersökningar och psykologiska undersökningar på förhand.
- (12) Utan att det påverkar nationell rätt om yrkesansvar bör bedömningen av relevant medicinsk eller psykologisk information inte förutsätta att den medicinska personal eller andra personer som tillhandahåller sådana uppgifter har något ansvar om skjutvapen som innehas i enlighet med direktiv 91/477/EEG missbrukas.
- (13) Skjutvapen och ammunition bör förvaras på ett säkert sätt när de inte hålls under omedelbar uppsikt. Om de förvaras på annat sätt än i säkerhetsskåp bör skjutvapen och ammunition förvaras åtskilt från varandra. När skjutvapnet och ammunitionen ska överlämnas till en transportör bör denne vara ansvarig för lämplig övervakning och förvaring. Kriterier för lämplig förvaring och säker transport bör definieras i nationell rätt, med beaktande av antalet berörda vapen och ammunition samt deras kategori.
- (14) Direktiv 91/477/EEG bör inte påverka de regler i medlemsstaterna som tillåter lagliga transaktioner gällande skjutvapen, väsentliga delar och ammunition via postorder, internet eller *distansavtal* enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU ⁽¹⁾, exempelvis genom internetbaserade auktionskataloger eller radannonser, telefon eller e-post. Det är emellertid mycket viktigt att identiteten på parterna i sådana transaktioner och parternas lagliga rätt att delta i sådana transaktioner är möjliga att kontrollera och faktiskt blir föremål för en sådan kontroll. När det gäller köpare är det därför lämpligt att säkerställa att deras identitet och

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

i tillämpliga fall deras tillstånd för förvärv av skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition kontrolleras av en vapenhandlare eller vapenmäklare som är licensierad eller har tillstånd eller av en offentlig myndighet eller dess företrädare, senast vid leveransen.

- (15) För de farligaste skjutvapnen bör det införas strängare regler i direktiv 91/477/EEG som säkerställer att det inte är tillåtet att förvärva, inneha eller bedriva handel med dessa skjutvapen, med vissa begränsade, vederbörligen motiverade undantag. Om dessa regler inte följs bör medlemsstaterna vidta samtliga lämpliga åtgärder, som skulle kunna innebära beslagtagande av skjutvapnen i fråga.
- (16) Medlemsstaterna bör dock ha möjlighet att tillåta förvärv och innehav av skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A när så krävs för utbildningsändamål, kulturella ändamål, inbegripet film och teater, forskningsändamål eller historiska ändamål. Personer som beviljas tillstånd skulle kunna vara bl.a. vapensmeder, kontrollanstalter, tillverkare, certifierade experter, kriminaltekniker och i vissa fall de som är involverade i film- och tv-inspelningar. Medlemsstaterna bör också ha möjlighet att tillåta enskilda att förvärva och inneha skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A för det nationella försvaret, t.ex. inom ramen för frivillig militär utbildning som föreskrivs i nationell rätt.
- (17) Medlemsstaterna bör kunna välja att bevilja erkända museer och samlare tillstånd för förvärv och innehav av skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A när så krävs för historiska, kulturella, vetenskapliga, tekniska, utbildningsrelaterade eller kulturarvsrelaterade ändamål, under förutsättning att sådana museer och samlare, innan ett sådant tillstånd beviljas, visar att de vidtagit de åtgärder som krävs för att motverka eventuella risker för den allmänna säkerheten eller den allmänna ordningen, också genom lämplig förvaring. Vid beviljande av varje sådant tillstånd bör den specifika situationen beaktas och tas med i beräkningen, t.ex. samlingens karaktär och ändamålen med den, och medlemsstaterna bör säkerställa att det finns ett system för övervakning av samlare och samlingar.
- (18) Vapenhandlare och vapenmäklare bör inte hindras att hantera skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A i fall där förvärv och innehav av sådana skjutvapen, väsentliga delar och ammunition undantagsvis är tillåtna, när hantering av dessa är nödvändig för deaktivering eller omvandling eller närhelst annars så är tillåtet enligt direktiv 91/477/EEG, enligt ändring genom det här direktivet. Inte heller bör vapenhandlare och vapenmäklare hindras från att hantera sådana skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i fall som inte omfattas av direktiv 91/477/EEG, enligt ändring genom det här direktivet, t.ex. skjutvapen, väsentliga delar och ammunition som ska exporteras utanför unionen eller vapen som ska förvärfas av försvarsmakten, polisen eller offentliga myndigheter.
- (19) Vapenhandlare och vapenmäklare bör få vägra att genomföra varje transaktion för förvärv av komplett ammunition eller skarpa tändrör för ammunition som de anser vara misstänkt. En transaktion kan anses vara misstänkt om den exempelvis inbegriper mängder som är ovanliga för den planerade privata användningen, om köparen inte verkar känna till ammunitionens användning eller om köparen insisterar på att betala i kontanter och samtidigt är ovillig att visa upp identitetsbevis. Vapenhandlare och vapenmäklare bör också kunna rapportera sådana misstänkta transaktioner till de behöriga myndigheterna.
- (20) Risken är hög för att akustiska vapen och andra typer av vapen som använder lösa skott omvandlas till verkliga skjutvapen. Det är därför mycket viktigt att ta itu med problemet med sådana omvandlade vapen som används för att begå brottslig verksamhet, i synnerhet genom att låta dem omfattas av direktiv 91/477/EEG. I syfte att undvika risken för att larm- och signalvapen tillverkas på ett sådant sätt som gör dem möjliga att omvandlas till att avfira ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne, bör kommissionen anta tekniska specifikationer för att säkerställa att de inte går att omvandla på ett sådant sätt.
- (21) Med hänsyn till att det finns stor risk för att skjutvapen som inte deaktiverats på rätt sätt reaktiveras och i syfte att höja säkerhetsnivån i hela unionen bör sådana skjutvapen omfattas av direktiv 91/477/EEG. En definition av deaktiverade skjutvapen bör anges som återspeglar de generella principer för deaktivering av skjutvapen som anges i protokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, delar av och komponenter till dessa samt ammunition, fogat till rådets beslut 2014/164/EU ⁽¹⁾, varigenom protokollet införlivas i unionens rättsliga ramar.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2014/164/EU av den 11 februari 2014 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, delar av och komponenter till dessa samt ammunition, vilket kompletterar Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (EUT L 89, 25.3.2014, s. 7).

- (22) Skjutvapen som är utformade för militärt bruk, t.ex. AK47 och M16, och som genom sin utformning erbjuder ett val mellan olika avfyringssätt, och manuellt kan ställas in på antingen helautomateld eller halvautomateld, bör klassificeras i kategori A skjutvapen, och därför förbjudas för civilt bruk. Om de omvandlas till halvautomatiska skjutvapen bör de klassificeras i kategori A punkt 6.
- (23) Vissa halvautomatiska skjutvapen kan lätt omvandlas till automatiska skjutvapen och utgör därmed ett hot mot säkerheten. Men även utan en sådan omvandling skulle vissa halvautomatiska skjutvapen kunna vara mycket farliga om de kan rymma många patroner samtidigt. Därför bör halvautomatiska skjutvapen med en fast laddningsanordning som gör det möjligt att avfira många patroner samt halvautomatiska skjutvapen i kombination med en löstagbar laddningsanordning med hög kapacitet förbjudas för civilt bruk. Möjligheten att montera på en laddningsanordning med en kapacitet som överstiger 10 patroner för långa skjutvapen och 20 patroner för korta skjutvapen avgör inte i sig klassificeringen av skjutvapnet i en viss kategori.
- (24) Utan att det påverkar förlängning av tillstånd i enlighet med direktiv 91/477/EEG bör halvautomatiska skjutvapen med kantantändning, inbegripet skjutvapen av kaliber .22 eller mindre, inte klassificeras i kategori A, såvida de inte omvandlats från automatiska skjutvapen.
- (25) Bestämmelserna i direktiv 91/477/EEG gällande Europeiska skjutvapenpasset, som den huvudsakliga handling som krävs för de olika verksamheter som bedrivs av tävlingskyttare och andra personer som beviljats tillstånd i enlighet med det direktivet, bör förbättras genom att det i de relevanta bestämmelserna införs en hänvisning till skjutvapen i kategori A, utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att välja att tillämpa strängare regler.
- (26) Föremål som fysiskt ser ut som skjutvapen (*replikvapen*), men är tillverkade så att de inte kan omvandlas till att avfira ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne, bör inte omfattas av direktiv 91/477/EEG.
- (27) Om medlemsstaterna har nationell rätt som reglerar antika vapen omfattas dessa vapen inte av direktiv 91/477/EEG. Reproduktioner av antika vapen är dock inte av samma historiska värde eller intresse och kan tillverkas med hjälp av moderna tekniker som kan öka livslängden och precisionen. Därför bör reproduktioner ingå i tillämpningsområdet för direktiv 91/477/EEG. Direktiv 91/477/EEG är inte tillämpligt på andra produkter, såsom airsoftvapen, som inte motsvarar definitionen av ett skjutvapen och därför inte regleras genom det direktivet.
- (28) För att förbättra informationsutbytet mellan medlemsstaterna vore det värdefullt om kommissionen gjorde en bedömning av vad som krävs för ett system som kan stödja utbytet av de uppgifter som finns i medlemsstaternas datoriserade register, inbegripet möjligheten att låta varje medlemsstat få tillgång till ett sådant system. Det systemet kan använda en modul från informationssystemet för den inre marknaden (IMI) – inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 ⁽¹⁾ som är särskilt anpassad för skjutvapen. Sådant informationsutbyte mellan medlemsstater bör ske i överensstämmelse med de uppgiftsskyddsregler som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽²⁾. När den behöriga myndigheten behöver ha tillgång till uppgifter ur kriminalregistret för en person som ansöker om tillstånd att förvärva eller inneha ett skjutvapen bör myndigheten i fråga kunna erhålla dessa uppgifter enligt rådets rambeslut 2009/315/RIF ⁽³⁾. Kommissionens bedömning skulle vid behov kunna åtföljas av ett förslag till lagstiftning som beaktar befintliga system för informationsutbyte.
- (29) I syfte att säkerställa ett lämpligt informationsutbyte på elektronisk väg mellan medlemsstaterna rörande beviljade tillstånd för överföring av skjutvapen till en annan medlemsstat och om avslag på ansökningar om tillstånd

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 av den 25 oktober 2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (*IMI-förordningen*) (EUT L 316, 14.11.2012, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskydds-förordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽³⁾ Rådets rambeslut 2009/315/RIF av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll (EUT L 93, 7.4.2009, s. 23).

att förvärva eller inneha ett skjutvapen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa bestämmelser som gör det möjligt för medlemsstaterna att skapa ett sådant system för utbyte av information. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 ⁽¹⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet i synnerhet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (30) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (31) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (32) Förordning (EU) 2016/679 bör gälla för behandling av personuppgifter inom ramen för direktiv 91/477/EEG. Om personuppgifter som samlats in enligt direktiv 91/477/EEG behandlas i syfte att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, bör de myndigheter som behandlar dessa uppgifter följa bestämmelser som antagits enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽³⁾.
- (33) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (34) Direktiv 91/477/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (35) När det gäller Island och Norge utgör detta direktiv och direktiv 91/477/EEG, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁴⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av de områden som avses i artikel 1 i rådets beslut 1999/437/EG ⁽⁵⁾.
- (36) När det gäller Schweiz utgör detta direktiv och direktiv 91/477/EEG, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁶⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av de områden som avses i artikel 1 i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽⁴⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁵⁾ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽⁶⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁷⁾ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

- (37) När det gäller Liechtenstein utgör detta direktiv och direktiv 91/477/EEG, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽¹⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av de områden som avses i artikel 1 i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ⁽²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 91/477/EEG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

1. I detta direktiv avses med

1. *skjutvapen*: varje bärbart vapen med pipa som avfyrar, är avsett att avfyras eller kan omvandlas till att avfyras ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne, om det inte utesluts från den definitionen av någon av anledningarna i del III i bilaga I. Skjutvapen klassificeras i del II i bilaga I.

Ett föremål ska anses kunna omvandlas till att avfyras ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne om

- a) det liknar ett skjutvapen, och
 - b) det på grund av sin konstruktion eller sina materialegenskaper kan omvandlas på detta sätt,
2. *väsentlig del*: pipan, stommen, lådan, inklusive både övre och nedre i tillämpliga fall, manteln, cylindern samt slutstycket, vilka, som separata delar, tillhör samma kategori som det skjutvapen på vilket de är eller är tänkta att vara monterade,
 3. *ammunition*: alla patroner eller deras komponenter, inklusive patronhylsor, tändhattar, drivladdningar, kulor eller projektiler som används i skjutvapen, förutsatt att dessa komponenter själva omfattas av krav på tillstånd i den berörda medlemsstaten,
 4. *larm- och signalvapen*: anordningar med patroner som är konstruerade endast för att avfyras lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk signalammunition och som inte kan omvandlas till att avfyras ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne,
 5. *salutvapen och akustiska vapen*: skjutvapen som har omvandlats särskilt så att de endast kan avfyras lösa skott för användning vid t.ex. teaterföreställningar, fotografering, film- och tv-inspelningar, återskapande av historiska händelser, parader, idrottsevenemang och utbildning,
 6. *deaktiverade skjutvapen*: skjutvapen som har gjorts permanent obrukbara genom åtgärder som medför att det berörda skjutvapnets samtliga väsentliga delar gjorts definitivt oanvändbara och omöjliga att avlägsna, ersätta eller ändra på ett sätt som skulle möjliggöra någon form av reaktivering av skjutvapnet,
 7. *museum*: en permanent institution som verkar i samhällets tjänst och för dess utveckling, är öppen för allmänheten och förvärvar, bevarar, bedriver forskning om och ställer ut skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition för historiska, kulturella, vetenskapliga, tekniska eller utbildnings-, kulturarvs- eller fritidsrelaterade ändamål, och som erkänts som sådan av den berörda medlemsstaten,

⁽¹⁾ EUTL 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽²⁾ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUTL 160, 18.6.2011, s. 19).

8. *samlare*: varje fysisk eller juridisk person som samlar in och bevarar skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition för historiska, kulturella, vetenskapliga, tekniska eller utbildnings- eller kulturarvsrelaterade ändamål, och som erkänts som sådan av den berörda medlemsstaten,
9. *vapenhandlare*: varje fysisk eller juridisk person vars näringsverksamhet helt eller delvis består av något av följande:
 - a) tillverka, bedriva handel eller byteshandel med, hyra ut, reparera, ändra eller omvandla skjutvapen eller väsentliga delar,
 - b) tillverka, bedriva handel eller byteshandel med, ändra eller omvandla ammunition,
10. *vapenmäklare*: varje fysisk eller juridisk person, med undantag av vapenhandlare, vars näringsverksamhet helt eller delvis består av något av följande:
 - a) förhandla om eller arrangera transaktioner för inköp, försäljning eller leverans av skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition,
 - b) arrangera överföringen av skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition inom en medlemsstat, från en medlemsstat till en annan medlemsstat, från en medlemsstat till ett tredjeland eller från ett tredjeland till en medlemsstat,
11. *olaglig tillverkning*: olaglig tillverkning eller sammansättning av skjutvapen, väsentliga delar till dessa och ammunition
 - a) med hjälp av väsentliga delar till skjutvapen som varit föremål för olaglig handel,
 - b) utan tillstånd som utfärdats i enlighet med artikel 4 av en behörig myndighet i den medlemsstat där tillverkningen eller sammansättningen har skett, eller
 - c) utan märkning av vapnen då de tillverkas i enlighet med artikel 4,
12. *olaglig handel*: förvärv, försäljning, leverans, transport och överföring av skjutvapen, väsentliga delar till dessa eller ammunition från en medlemsstat eller genom denna medlemsstat till en annan medlemsstat, om någon av de berörda medlemsstaterna inte tillåter det i enlighet med detta direktiv eller om skjutvapnen, de väsentliga delarna eller ammunitionen inte har märkts i enlighet med artikel 4,
13. *spårning*: en systematisk utredning av hur skjutvapen och i förekommande fall väsentliga delar till dessa och ammunition går från tillverkare till köpare, i syfte att hjälpa medlemsstaternas behöriga myndigheter att upptäcka, utreda och analysera olaglig tillverkning och olaglig handel.

2. Vid tillämpning av detta direktiv ska en person betraktas som bosatt i det land som anges i adressen i någon officiell handling som utvisar personens hemvist, såsom pass eller nationellt identitetskort som visas upp för behöriga myndigheterna i en medlemsstat eller för en vapenhandlare eller en vapenmäklare vid kontroll vid förvärv eller av innehav. Om en persons adress inte framgår av hans eller hennes pass eller nationella identitetskort ska bosättningslandet avgöras på grundval av andra officiella bevis för bosättning som godtas i den berörda medlemsstaten.

3. Ett *europiskt skjutvapenpass* ska på begäran utfärdas av en medlemsstats behöriga myndigheter till en person som legalt förvärvat och använder ett skjutvapen. Passet ska ha en giltighetstid på högst fem år, som kan förlängas, och det ska innehålla de upplysningar som anges i bilaga II. Det ska vara en personlig handling där det eller de skjutvapen förs in som passets innehavare äger och använder i enlighet med passet. Då skjutvapnet används ska passet alltid medföras av den berörda personen och eventuella förändringar i skjutvapeninnehavet eller i skjutvapnets egenskaper ska anges i passet, liksom förlust eller stöld av skjutvapnet.”

2. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

1. Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av nationella bestämmelser om rätten att bära vapen och om jakt eller tävlingsskytte, om de vapen som används lagligen förvärvats och innehas i enlighet med detta direktiv.

2. Detta direktiv ska inte tillämpas på förvärv eller innehav av vapen och ammunition i enlighet med nationell rätt av försvarsmakten, polisen eller de offentliga myndigheterna. Det ska inte heller tillämpas på överlåtelse som regleras i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG av den 6 maj 2009 om förenkling av villkoren för överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen (EUT L 146, 10.6.2009, s. 1).”

3. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

”1. När det gäller skjutvapen som tillverkats i eller importerats till unionen den 14 september 2018 eller senare ska medlemsstaterna säkerställa att alla skjutvapen eller väsentliga delar som släpps ut på marknaden har

a) försetts med en tydlig, permanent och unik märkning utan dröjsmål efter tillverkning och senast innan de släpps ut på marknaden, eller utan dröjsmål efter import till unionen, och

b) registrerats i enlighet med detta direktiv utan dröjsmål efter tillverkning och senast innan de släpps ut på marknaden, eller utan dröjsmål efter import till unionen.

2. Den unika märkning som avses i punkt 1 a ska inbegripa tillverkarens namn eller varumärkesnamnet, landet eller platsen för tillverkningen, serienumret och tillverkningsåret, om detta inte redan framgår av serienumret, samt om möjligt modellen. Detta ska inte påverka möjligheten att anbringa tillverkarens varumärke. Om en väsentlig del är för liten för att kunna märkas i enlighet med denna artikel ska den märkas med åtminstone ett serienummer eller en alfanumerisk eller digital kod.

Märkningskraven för skjutvapen och väsentliga delar som är av särskilt stort historiskt värde ska fastställas i enlighet med nationell rätt.

Medlemsstaterna ska säkerställa att varje enskild förpackning med komplett ammunition märks på ett sådant sätt att tillverkarens namn, varupartiets identifikationsnummer, kalibern och ammunitionstypen anges.

Vid tillämpning av punkt 1 och den här punkten får medlemsstaterna välja att tillämpa bestämmelserna i konventionen av den 1 juli 1969 om ömsesidigt erkännande av kontrollstämplar på handeldvapen.

När ett skjutvapen eller dess väsentliga delar överförs från en statlig depå till permanent civilt bruk ska medlemsstaterna dessutom säkerställa att det eller de förses med den unika märkning som föreskrivs i punkt 1 och som tillåter identifiering av den enhet från vilken överföringen har skett.

2a. Kommissionen ska anta genomförandeakter med tekniska specifikationer för märkningen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13b.2.

3. Medlemsstaterna ska inrätta ett system för reglering av vapenhandlar- och vapenmäklarverksamhet. Sådana system ska inbegripa åtminstone

a) registrering av vapenhandlare och vapenmäklare som är verksamma på den medlemsstatens territorium,

b) licens eller tillstånd för vapenhandlar- och vapenmäklarverksamhet på den medlemsstatens territorium, och

c) en prövning av den berörda vapenhandlarens eller vapenmäklarens personliga och yrkesmässiga integritet och relevanta förmåga. I fråga om juridiska personer gäller prövningen både den juridiska personen och den fysiska person eller de personer som leder företaget.”

b) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska andra meningen ersättas med följande:

”Det registret ska omfatta alla de uppgifter med anknytning till skjutvapen som krävs för att spåra och identifiera skjutvapnen i fråga, däribland

- a) typ, märke, modell, kaliber och serienummer för varje skjutvapen samt den märkning som anbringats på dess stomme eller låda som en unik märkning i enlighet med punkt 1, varigenom varje skjutvapens unika identitet ska fastställas,
- b) det serienummer eller den unika märkning som anbringats på de väsentliga delarna, om det eller den skiljer sig från märkningen på skjutvapnets stomme eller låda,
- c) namn och adress avseende leverantörerna av och förvärvarna av eller ägarna till skjutvapnet, tillsammans med relevant eller relevanta datum, och
- d) angivelser om omvandlingar eller ändringar av skjutvapnet som leder till att dess kategori eller underkategori ändras, inklusive certifierad deaktivering eller skrotning, med relevant eller relevanta datum.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna behåller uppgifterna för skjutvapen och väsentliga delar i registret, inklusive tillhörande personuppgifter, under en period av 30 år efter det att skjutvapnen eller de väsentliga delarna i fråga skrotats.

Registeruppgifterna för skjutvapen och de väsentliga delar som avses i första stycket i denna punkt och tillhörande personuppgifter ska kunna tas del av

- a) för myndigheter med behörighet att bevilja eller återkalla de tillstånd som avses i artikel 6 eller 7 eller för myndigheter med behörighet för tullförfaranden för en period om 10 år efter det att skjutvapnet eller de väsentliga delarna i fråga skrotats, och
- b) för myndigheter med behörighet att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder för en period om 30 år efter det att skjutvapnet eller de väsentliga delarna i fråga skrotats.

Medlemsstaterna ska säkerställa att personuppgifterna raderas från registret vid utgången av de perioder som anges i andra och tredje stycket. Detta påverkar inte fall där specifika personuppgifter har överförts till en myndighet med behörighet att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder och används i det specifika sammanhanget, eller till andra myndigheter som är behöriga för jämförbara ändamål som föreskrivs i nationell rätt. I dessa fall ska de behöriga myndigheternas behandling av sådana uppgifter regleras av den berörda medlemsstatens nationella rätt, till fullo i överensstämmelse med unionsrätten, i synnerhet dess uppgiftsskyddsbestämmelser.”

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Vapenhandlare och vapenmäklare ska vara skyldiga att, så länge verksamheten bedrivs, föra ett register där varje skjutvapen och varje väsentlig del som omfattas av detta direktiv och som de tagit emot eller lämnat ut registreras, tillsammans med uppgifter som gör det möjligt att identifiera och spåra det berörda skjutvapnet eller de berörda väsentliga delarna, särskilt uppgifter om typ, märke, modell, kaliber och serienummer samt leverantörens och förvärvares namn och adress.

Efter det att deras verksamhet har upphört ska vapenhandlarna och vapenmäklarna överlämna det registret till de nationella myndigheter som är ansvariga för det register som avses i första stycket.

Medlemsstater ska säkerställa att vapenhandlare och vapenmäklare som är etablerade på dess territorium rapporterar transaktioner som inbegriper skjutvapen eller väsentliga delar utan onödigt dröjsmål till de behöriga nationella myndigheterna, att vapenhandlare och vapenmäklare kan kommunicera elektroniskt med de myndigheterna för sådana rapporteringsändamål och att registret uppdateras omedelbart efter det att de mottagit uppgifter om sådana transaktioner.”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Medlemsstaterna ska se till att alla skjutvapen vid varje givet tillfälle kan kopplas till sina respektive ägare.”

4. Artikel 4a ska ersättas med följande:

”Artikel 4a

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 ska medlemsstaterna tillåta förvärv och innehav av skjutvapen bara för personer som har beviljats en licens eller, när det gäller skjutvapen i kategori C, för personer som har erhållit ett särskilt tillstånd för förvärv och innehav av sådana skjutvapen i enlighet med nationell rätt.”

5. Artikel 4b ska utgå.

6. Artiklarna 5 och 6 ska ersättas med följande:

”Artikel 5

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 ska medlemsstaterna tillåta förvärv och innehav av skjutvapen bara för personer som har giltiga skäl och som

a) fyllt 18 år; undantag ska dock göras för dels annat förvärv än köp, dels för innehav av skjutvapen avsedda för jakt och tävlingsskytte, förutsatt att personer under 18 år i detta fall har föräldrarnas tillstånd eller får vägledning från en förälder eller en vuxen med en giltig skjutvapenlicens eller jaktlicens eller befinner sig på ett licensierat eller på annat sätt godkänt träningscenter och att föräldern, eller en vuxen med en giltig skjutvapenlicens eller jaktlicens, tar ansvar för lämplig förvaring enligt artikel 5a, och

b) inte kan antas utgöra en fara för sig själva eller andra eller för allmän ordning och säkerhet. Det faktum att en person har befunnits skyldig till ett uppsåtligt våldsbrott, ska anses tala för att sådan fara föreligger.

2. Medlemsstaterna ska ha ett övervakningssystem, där övervakningen kan ske fortlöpande eller på annat sätt, i syfte att säkerställa att de villkor för tillstånd som fastställs i nationell rätt är uppfyllda under den tid som tillståndet gäller och att det görs bedömningar av bl.a. relevant medicinsk och psykologisk information. De specifika formerna ska fastställas i enlighet med nationell rätt.

Om något av dessa villkor för tillstånd inte längre är uppfyllt ska medlemsstaterna återkalla respektive tillstånd.

Medlemsstaterna får inte förbjuda personer bosatta inom deras territorier att inneha skjutvapen som förvärvats i en annan medlemsstat, om de inte förbjuder förvärv av samma typ av skjutvapen inom sitt eget territorium.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillstånd att förvärva och tillstånd att inneha ett skjutvapen i kategori B ska återkallas om det framkommer att den person som beviljades det tillståndet innehar en laddningsanordning som är möjlig att montera på halvautomatiska skjutvapen med centralantändning eller repeterande skjutvapen och

a) som kan innehålla mer än 20 patroner, eller

b) i fall av långa skjutvapen kan innehålla mer än 10 patroner,

såvida inte personen har beviljats tillstånd enligt artikel 6 eller tillstånd som har bekräftats, förnyats eller förlängts enligt artikel 7.4a.

Artikel 5a

För att minimera risken att en obehörig person får tag i skjutvapen och ammunition ska medlemsstaterna fastställa regler för lämplig övervakning av skjutvapen och ammunition samt regler för hur dessa ska förvaras på ett lämpligt och säkert sätt. Skjutvapen och ammunition till skjutvapen får inte förvaras lättillgängligt tillsammans. Lämplig övervakning ska innebära att den person som lagligt innehar skjutvapnet eller ammunitionen i fråga har kontroll över det/den under dess transport och användning. Kontrollnivån för lämpliga förvaringsarrangemang ska återspegla antal och kategori av de berörda skjutvapnen och ammunitionen i fråga.

Artikel 5b

Medlemsstaterna ska, i fall då skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition i kategorierna A, B eller C förvärvas och säljs genom *distansavtal* enligt definitionen i artikel 2 led 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU (*), säkerställa att identitet och, när så krävs, tillstånd för förvärvaren av skjutvapnet, de väsentliga delarna eller ammunitionen kontrolleras före eller allra senast vid leveransen av dessa till personen i fråga genom

- a) en vapenhandlare eller vapenmäklare som är licensierad eller har tillstånd, eller
- b) en offentlig myndighet eller en företrädare för den myndigheten.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

Artikel 6

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.2 ska medlemsstaterna vidta alla lämpliga åtgärder för att förbjuda förvärv och innehav av skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A. De ska säkerställa att skjutvapen, väsentliga delar och ammunition som innehas olagligt i strid med detta förbud beslagtas.

2. För skydd av säkerheten för kritisk infrastruktur, kommersiell sjöfart, konvojer av högt värde och känsliga fastigheter och för ändamål som rör det nationella försvaret, utbildnings-, kultur- och forskningsändamål samt historiska ändamål, får de nationella behöriga myndigheterna, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, i enskilda och vederbörligen motiverade undantagsfall bevilja tillstånd för skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A om detta inte är i strid mot allmän säkerhet eller allmän ordning.

3. Medlemsstaterna får i särskilda enskilda och vederbörligen motiverade undantagsfall besluta att bevilja samlare tillstånd att förvärva och inneha skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A, under förutsättning att strikta säkerhetsvillkor är på plats och att samlarna för de nationella behöriga myndigheterna visar att åtgärder vidtagits för att motverka eventuella risker för den allmänna säkerheten eller den allmänna ordningen och att skjutvapnen, de väsentliga delarna eller ammunitionen i fråga förvaras på ett säkert sätt motsvarande de risker som är förbundna med obehörig tillgång till sådana produkter.

Medlemsstaterna ska säkerställa att samlare som beviljats tillstånd enligt första stycket i denna punkt är identifierbara i det register som avses i artikel 4. Sådana samlare med tillstånd ska vara skyldiga att föra register över samtliga skjutvapen i kategori A som de innehar, och nämnda register ska vara tillgängligt för de nationella behöriga myndigheterna. Medlemsstaterna ska inrätta ett lämpligt övervakningssystem för sådana samlare med tillstånd, med beaktande av alla relevanta faktorer.

4. Medlemsstaterna får tillåta vapenhandlare eller vapenmäklare att inom ramen för sin respektive yrkesutövning – och under förutsättning att strikta villkor om säkerhet är uppfyllda – förvärva, tillverka, deaktivera, reparera, leverera, överföra och inneha skjutvapen, väsentliga delar till skjutvapen och ammunition i kategori A.

5. Medlemsstaterna får tillåta museer att förvärva och inneha skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A under förutsättning att strikta villkor om säkerhet är uppfyllda.

6. Medlemsstaterna får tillåta tävlingsskyttar att förvärva och inneha halvautomatiska skjutvapen i kategori A punkterna 6 eller 7 under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) En tillfredsställande bedömning av de relevanta uppgifterna till följd av tillämpningen av artikel 5.2.
- b) Tillhandahållande av bevis för att den berörda tävlingsskytten aktivt tränar inför eller deltar i skyttetävlingar som erkänns av en officiellt erkänd skyttesportorganisation i den berörda medlemsstaten eller av ett internationellt etablerat och officiellt erkänt skyttesportförbund.

- c) Tillhandahållande av ett intyg från en officiellt erkänd skyttesportorganisation som styrker att
- i) tävlingsskytten är medlem i en skytteklubb och regelbundet har bedrivit tävlingsskytte vid denna klubb under minst tolv månader, och
 - ii) skjutvapnet i fråga uppfyller de specifikationer som krävs för utövande av en skyttegren som erkänns av ett internationellt etablerat och officiellt erkänt skyttesportförbund.

När det gäller skjutvapen i kategori A punkt 6 får medlemsstater som tillämpar ett militärt system som grundar sig på allmän värnplikt och som under de senaste 50 åren har tillämpat ett system med överföring av militära skjutvapen till personer som lämnar armén efter att ha fullgjort sin militärtjänst, bevilja dessa personer tillstånd, i deras egenskap av tävlingsskyttar, att behålla ett skjutvapen som använts under den obligatoriska militärtjänstgöringen. Den relevanta offentliga myndigheten ska omvandla dessa skjutvapen till halvautomatiska skjutvapen, och ska regelbundet kontrollera att de personer som använder skjutvapnen inte utgör en risk för den allmänna säkerheten. Bestämmelserna som fastställs i första stycket leden a, b och c ska tillämpas.

7. Tillstånd som beviljas enligt denna artikel ska regelbundet omprövas, med intervaller som inte överstiger fem år."

7. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska följande stycke läggas till:

"Tillstånden för innehav av skjutvapen ska regelbundet omprövas, med intervaller som inte överstiger fem år. Ett tillstånd kan förnyas eller förlängas om de villkor som låg till grund för att det beviljades fortfarande är uppfyllda."

b) Följande punkt ska införas:

"4a. Medlemsstaterna får besluta att bekräfta, förnya eller förlänga tillstånd för halvautomatiska skjutvapen i kategori A punkterna 6, 7 eller 8 avseende ett skjutvapen som klassificerats i kategori B, och som lagligen förvärvats och registrerats före den 13 juni 2017, i enlighet med de övriga villkor som fastställs i detta direktiv. Dessutom får medlemsstaterna tillåta att sådana skjutvapen förvärvas av andra personer som beviljats tillstånd av medlemsstaterna i enlighet med detta direktiv, i dess ändrade lydelse genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 (*).

(* Europaparlamentet och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen (EUT L 137, 24.5.2017, s. 22)."

8. I artikel 8 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Om en medlemsstat förbjuder eller kräver tillstånd för förvärv och innehav av ett skjutvapen i kategori B eller C inom sitt territorium, ska den underrätta de andra medlemsstaterna om detta; dessa stater ska enligt artikel 12.2 föra in en uttrycklig anmärkning om detta förhållande i varje europeiskt skjutvapenpass som de utfärdar för ett sådant skjutvapen."

9. Artikel 10 ska ersättas med följande:

"Artikel 10

1. Bestämmelserna för förvärv och innehav av ammunition ska vara desamma som de som gäller för innehav av de skjutvapen som ammunitionen är avsedd för.

Förvärv av laddningsanordningar för halvautomatiska skjutvapen med centralantändning vilka kan innehålla mer än 20 patroner eller mer än 10 patroner vad gäller långa skjutvapen ska tillåtas endast för personer som beviljas tillstånd enligt artikel 6 eller ett tillstånd som har bekräftats, förnyats eller förlängts enligt artikel 7.4a.

2. Vapenhandlare och vapenmäklare får vägra att genomföra varje transaktion för förvärv av komplett ammunition eller delar av ammunition som de med fog anser vara misstänkt på grund av sin karaktär eller omfattning, och ska rapportera varje försök till sådan transaktion till de behöriga myndigheterna."

10. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 10a

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att anordningar med patroner som är konstruerade endast för att avfyra lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk signalammunition inte kan omvandlas till att avfyra ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne.
2. Medlemsstaterna ska som skjutvapen klassificera anordningar med patroner som är konstruerade endast för att avfyra lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk signalammunition och som kan omvandlas till att avfyra ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne.
3. Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande av tekniska specifikationer för larm- och signalvapen som tillverkas i eller importeras till unionen den 14 september 2018 eller efter detta datum, för att säkerställa att de inte går att omvandla till att avfyra ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13b.2. Kommissionen ska anta en första sådan genomförandeakt senast den 14 september 2018.

Artikel 10b

1. Medlemsstaterna ska låta en behörig myndighet kontrollera åtgärderna för deaktivering av skjutvapen för att säkerställa att ändringarna av ett skjutvapen gör alla dess väsentliga delar definitivt funktionsodugliga och omöjliga att avlägsna, ersätta eller ändra på ett sätt som skulle tillåta någon form av reaktivering av skjutvapnet. Medlemsstaterna ska föreskriva att det i samband med denna kontroll utfärdas ett intyg och en annan handling av vilka det framgår att skjutvapnet deaktiverats, och att vapnet förses med en väl synlig märkning i detta syfte.
2. Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande av standarder och teknik för deaktivering som säkerställer att alla väsentliga delar av ett skjutvapen görs definitivt funktionsodugliga och omöjliga att avlägsna, ersätta eller ändra på ett sätt som skulle tillåta någon form av reaktivering av skjutvapnet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13b.2.
3. De genomförandeakter som avses i punkt 2 ska inte vara tillämpliga på skjutvapen som deaktiverats före den dag då de genomförandeakterna börjar tillämpas, såvida inte dessa skjutvapen överförs till en annan medlemsstat eller släpps ut på marknaden efter den dagen.
4. Medlemsstaterna får inom två månader efter den 13 juni 2017 underrätta kommissionen om sina nationella deaktiveringsstandarder och tekniker som tillämpades före den 8 april 2016 och motivera på vilka sätt säkerhetsnivån som säkerställs av dessa nationella standarder och tekniker är likvärdig med den som säkerställs av de tekniska specifikationer för deaktivering av skjutvapen som fastställs i bilaga I till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2403 (*), som började tillämpas den 8 april 2016.
5. När medlemsstaterna underrättar kommissionen i enlighet med punkt 4 i denna artikel ska kommissionen, senast 12 månader efter underrättelsen, anta genomförandeakter som fastställer huruvida nämnda nationella deaktiveringsstandarder och tekniker som det underrättats om säkerställde att skjutvapen deaktiverades med en säkerhetsnivå likvärdig med den som säkerställs av de tekniska specifikationer för deaktivering av skjutvapen som fastställs i bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2015/2403, som började tillämpas den 8 april 2016. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13b.2.
6. Innan dessa genomförandeakter som avses i punkt 5 börjar tillämpas ska varje skjutvapen som deaktiverats i enlighet med nationella deaktiveringsstandarder och tekniker tillämpade före den 8 april 2016 när det överförs till en annan medlemsstat eller släpps ut på marknaden stämma överens med de tekniska specifikationer för deaktivering av skjutvapen som fastställs i bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2015/2403.
7. Skjutvapen som deaktiverats före den 8 april 2016 i enlighet med nationella deaktiveringsstandarder och tekniker och som bedömts säkerställa en säkerhetsnivå likvärdig med de tekniska specifikationer för deaktivering av

skjutvapen som fastställs i bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2015/2403, som började tillämpas den 8 april 2016, ska anses vara deaktiverade skjutvapen, inbegripet när de överförs till en annan medlemsstat eller släpps ut på marknaden efter den dag då de genomförandeakter som avses i punkt 5 började tillämpas.

(*) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2403 av den 15 december 2015 om fastställande av gemensamma riktlinjer om standarder och metoder för deaktivering i syfte att se till att deaktiverade skjutvapen görs irreversibelt funktionsodugliga (EUT L 333, 19.12.2015, s. 62)."

11. I titeln på kapitel 3 ska ordet "gemenskapen" ersättas med ordet "unionen".

12. I artikel 11 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Skjutvapen får, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12, överföras från en medlemsstat till en annan endast i enlighet med det förfarande som fastställs i den här artikeln. Det förfarandet ska också tillämpas på överföring av skjutvapen efter försäljning genom *distansavtal* enligt definitionen i artikel 2 led 7 i direktiv 2011/83/EU."

13. Artikel 12 punkt 2 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ersättas med följande:

"Utan hinder av punkt 1 får jägare och återskapare av historiska händelser i fråga om skjutvapen i kategori C, samt tävlingsskyttar i fråga om skjutvapen i kategorierna B eller C och skjutvapen i kategori A för vilka tillstånd beviljats, undantagsvis enligt artikel 6.6 eller för vilka tillståndet bekräftats, förnyats eller förlängts enligt artikel 7.4a, utan det föregående tillstånd som avses i artikel 11.2 inneha ett eller flera skjutvapen under en resa genom två eller flera medlemsstater i syfte att utöva sin verksamhet, förutsatt att

a) de har ett europeiskt skjutvapenpass, där skjutvapnet eller skjutvapnen är införda, och

b) de kan styrka skälen för resan, särskilt genom uppvisande av en inbjudan eller något annat bevis på sin jaktverksamhet, tävlingsskytteverksamhet eller verksamhet rörande återskapande av historiska händelser i den medlemsstat som är destinationsland."

b) Tredje stycket ska ersättas med följande:

"Detta undantag ska dock inte tillämpas på resor till en medlemsstat som enligt artikel 8.3 antingen förbjuder förvärv och innehav av skjutvapnet i fråga eller som kräver ett tillstånd för vapnet. I detta fall ska i så fall detta uttryckligen anmärkas i Europeiska skjutvapenpasset. Medlemsstaterna får även vägra att tillämpa detta undantag i fall av skjutvapen i kategori A för vilka ett tillstånd beviljats enligt artikel 6.6 eller för vilka tillståndet bekräftats, förnyats eller förlängts enligt artikel 7.4a."

14. I artikel 13 ska följande punkter läggas till:

"4. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska på elektronisk väg utbyta information om tillstånd som beviljats för överföring av skjutvapen till en annan medlemsstat samt information om avslag på ansökningar om tillstånd som föreskrivs i artiklarna 6 och 7 av säkerhetsskäl eller med avseende på den berörda personens pålitlighet.

5. Kommissionen ska ombesörja ett system för utbyte av information såsom anges i denna artikel.

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 13a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa de närmare bestämmelserna för det systematiska utbytet av information på elektronisk väg. Kommissionen ska anta de första sådana delegerade akter senast den 14 september 2018."

15. Artikel 13a ska ersättas med följande:

"Artikel 13a

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13.5 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 13 juni 2017.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 13.5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 13.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

16. Följande artikel ska införas:

”Artikel 13b

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

17. I artikel 15 punkt 1 ska ordet ”gemenskapens” ersättas med ordet ”unionens”.

18. Artikel 17 ska ersättas med följande:

”Artikel 17

Senast den 14 september 2020 och vart femte år därefter ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv, inklusive en kontroll av dess bestämmelsers ändamålsenlighet, vid behov åtföljd av lagstiftningsförslag till åtgärder, särskilt i fråga om kategorierna av skjutvapen i bilaga I och de frågor som rör genomförandet av systemet för Europeiska skjutvapenpasset, märkningen och ny teknik, t.ex. konsekvenserna av friformsframställning med 3D-skrivare, användning av QR-kod och användning av radiofrekvensidentifiering (RFID).”

19. Bilaga I ska ändras på följande sätt:

1. Del II ska ändras på följande sätt:

a) Inledningen ska ersättas med följande:

”Vid tillämpning av detta direktiv klassificeras skjutvapen i följande kategorier:”

b) Led A ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska utgå.

ii) I kategori A ska följande punkter läggas till:

”6. Automatiska skjutvapen som omvandlats till halvautomatiska skjutvapen, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.4a.

7. Följande halvautomatiska skjutvapen med centralantändning:
 - a) Korta skjutvapen med vilka mer än 21 patroner kan avfyras utan omladdning, om
 - i) en laddningsanordning med kapacitet för mer än 20 patroner utgör en del av det skjutvapnet, eller
 - ii) en lösttagbar laddningsanordning med kapacitet för mer än 20 patroner sätts in i det.
 - b) Långa skjutvapen med vilka mer än 11 patroner kan avfyras utan omladdning, om
 - i) en laddningsanordning med kapacitet för mer än 10 patroner utgör en del av det skjutvapnet, eller
 - ii) en lösttagbar laddningsanordning med kapacitet för mer än 10 patroner sätts in i det.
8. Halvautomatiska långa skjutvapen (dvs. skjutvapen som ursprungligen är avsedda att avfyras från axeln) vars längd kan minskas till mindre än 60 cm utan att funktionaliteten går förlorad genom en vikbar kolv eller en kolv av teleskopisk typ eller genom en kolv som kan avlägsnas utan användning av verktyg.
9. Varje skjutvapen i denna kategori som har omvandlats till att avfyras lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk ammunition, eller till ett salutvapen eller ett akustiskt vapen.”

iii) Kategori B ska ersättas med följande:

”Kategori B – Skjutvapen för vilka det krävs tillstånd

1. Repeterande korta skjutvapen.
2. Korta skjutvapen med enkelskott med centralantändning.
3. Korta vapen med enkelskott med kantantändning, vars totala längd är mindre än 28 cm.
4. Halvautomatiska långa skjutvapen vars laddningsanordning och patronläge tillsammans kan innehålla mer än tre patroner då det rör sig om skjutvapen med kantantändning och mer än tre men mindre än tolv patroner då det rör sig om skjutvapen med centralantändning.
5. Halvautomatiska korta skjutvapen andra än de som står upptagna i kategori A punkt 7 a.
6. Halvautomatiska långa skjutvapen som står upptagna i kategori A punkt 7 b vars laddningsanordning och patronläge tillsammans inte kan innehålla mer än tre patroner och där laddningsanordningen kan tas bort eller det inte är uteslutet att vapnet med hjälp av vanliga verktyg kan omändras på sådant sätt att laddningsanordning och patronläge tillsammans kan innehålla mer än tre patroner.
7. Repeterande och halvautomatiska långa skjutvapen med slätborrade lopp som inte överstiger 60 cm i längd.
8. Varje skjutvapen i denna kategori som har omvandlats till att avfyras lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk ammunition, eller till ett salutvapen eller ett akustiskt vapen.
9. Halvautomatiska skjutvapen för civilt bruk som liknar vapen med automatisk mekanism andra än de som står upptagna i kategori A punkterna 6, 7 eller 8.”

iv) Kategori C ska ersättas med följande:

”Kategori C – Skjutvapen och vapen som ska anmälas

1. Repeterande långa skjutvapen andra än de som står upptagna i kategori B punkt 7.
2. Långa skjutvapen med räfflade lopp för enkelskott.
3. Halvautomatiska långa skjutvapen andra än de som står upptagna i kategori A eller B.
4. Korta vapen för enkelskott med kantantändning vars totala längd inte är mindre än 28 cm.

5. Varje skjutvapen i denna kategori som har omvandlats till att avfyra lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk ammunition, eller till ett salutvapen eller ett akustiskt vapen.
6. Skjutvapen i kategorierna A eller B eller denna kategori som har deaktiverats i enlighet med genomförandeförordning (EU) 2015/2403.
7. Enkelskotts långa skjutvapen med slätborrade lopp som släpps ut på marknaden den 14 september 2018 eller senare.”

v) Kategori D ska utgå.

c) Led B ska utgå.

2. Del III ska ersättas med följande:

”III. Definitionen av *skjutvapen* ska i denna bilaga inte omfatta föremål som stämmer med definitionen men som

- a) är gjorda för larm, signalering, livräddning, djurslakt eller harpunfiske eller för industriellt eller tekniskt bruk, förutsatt att de bara kan användas i ett sådant syfte,
- b) betraktas som antika vapen, om dessa inte har inkluderats i kategorier som fastställs i del II och är föremål för nationell rätt.

I avvaktan på samordning inom unionen får medlemsstaterna tillämpa sin nationella rätt på skjutvapnen i denna del.”

20. I bilaga II ska led f ersättas med följande:

”f) Anmärkningarna:

’Rätten att resa till en annan medlemsstat med ett eller flera i passet uppräknade skjutvapen i kategorierna A, B eller C förutsätter ett eller flera föregående tillstånd från den besökta medlemsstaten. Sådana tillstånd får noteras i passet.

Ett sådant föregående tillstånd som avses ovan är i princip inte nödvändigt för att resa med ett skjutvapen i kategori C i syfte att delta i jakt eller återskapa historiska händelser eller med ett skjutvapen i kategorierna A, B eller C för att delta i tävlingsskytte, förutsatt att resenären har ett skjutvapenpass och kan styrka skälet för resan.’

Om en medlemsstat har informerat de andra medlemsstaterna i enlighet med artikel 8.3 om att innehav av vissa skjutvapen i kategori B eller C är förbjudet eller kräver tillstånd ska en av följande anmärkningar läggas till:

’Inresa i ... (berörda stater) med skjutvapen ... (identifikation) är förbjuden.’

’Inresa i ... (berörda stater) med skjutvapen ... (identifikation) kräver tillstånd.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 14 september 2018 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

2. Med avvikelse från punkt 1 i den här artikeln, ska medlemsstaterna sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 4.3 och 4.4 i direktiv 91/477/EEG i dess ändrade lydelse senast den 14 december 2019. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

3. När en medlemsstat antar bestämmelserna enligt punkterna 1 och 2 ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

4. Trots vad som sägs i punkt 1 får medlemsstaterna när det gäller skjutvapen som förvärvats före den 14 september 2018 upphäva kravet att lämna uppgift om innehav av sådana skjutvapen i punkterna 5, 6 eller 7 till och med den 14 mars 2021.

5. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 17 maj 2017.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

C. ABELA

Ordförande

RÄTTELSER**Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen**

(Europeiska unionens officiella tidning L 137 av den 24 maj 2017)

1. Termen ”tävlingskytt” i dess olika grammatiska former ska ersättas med ”målskytt” i hela direktivet i lämplig grammatisk form.
2. Termen ”tävlingskytte” ska ersättas med ”målskytte” i hela direktivet.
3. Sidan 35, artikel 1 led 13 a (ersättning av artikel 12.2 första stycket led b i direktiv 91/477/EEG).

Istället för: ”... bevis på sin jaktverksamhet, tävlingskytteverksamhet eller verksamhet ...”

ska det stå: ”...bevis på sin jaktverksamhet, målskytteverksamhet eller verksamhet ...”.

Sammanfattning av promemorian Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv (Ds 2018:1)

I promemorian behandlas genomförandet i svensk rätt av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen (ändringsdirektivet).

Promemorians lagförslag gällande vapenmagasin innebär att det införs en tillståndsplikt för alla löstagbara magasin oberoende av kapacitet och storlek. Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får dock utan särskilt tillstånd inneha löstagbara magasin till vapnet. I övriga fall får särskilt tillstånd att inneha löstagbara magasin meddelas under samma förutsättningar som enligt nuvarande lagstiftning gäller för ammunitionstillstånd. De flesta av vapenlagens och vapenförordningens övriga bestämmelser avseende ammunition utvidgas också till att omfatta löstagbara magasin.

Promemorians övriga lagförslag för att genomföra ändringsdirektivet har tagits om hand i lagrådsremissen Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv, beslutad den 7 februari 2019.

Förslagen innebär begränsade kostnadsökningar för Polismyndigheten och rättsväsendet i övrigt. Kostnadsökningarna bedöms rymmas inom befintliga anslag. Förslagen torde innebära endast marginella kostnadsökningar för vapenhandlare. Personer som bedriver jakt eller målskytte påverkas av förslagen, liksom personer som samlar på vapen eller vissa vapendelar eller som innehar vapen med prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde.

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om ändring i vapenlagen (1996:67)

Härigenom föreskrivs i fråga om vapenlagen (1996:67)

dels att 1 kap. 1 och 8 §§, 1 a kap. 7 §, 2 kap. 1, 8 och 9 §§ och 11-15 §§, 3 kap. 10 §, 5 kap. 1-4 §§, 6 kap. 2 och 4 §§, 7 kap. 1-4 §§, 8 kap. 1-3 §§, 9 kap. 2, 4, 5 och 7 §§ samt 11 kap. 1-3 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubrikerna till 5, 7, 8 och 11 kap. och rubrikerna närmast före 2 kap. 10 och 11 § samt 6 kap. 4 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 2 kap. 3 § ska lyda ”Tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition m.m.”.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

Denna lag gäller skjutvapen och ammunition samt vissa föremål som i lagen jämföras med skjutvapen.

Denna lag gäller skjutvapen, löstagbara magasin, avfyringsmekanismer, ljuddämpare och ammunition samt vissa föremål som i lagen jämföras med skjutvapen.

8 §²⁵

I fråga om skjutvapen som innehas av staten gäller endast 1 a kap. 6–11 §§ och 2 a kap. 5 §. Lagen gäller inte ammunition som innehas av staten.

I fråga om skjutvapen och ammunition som tillverkas för staten gäller endast 2 a kap. 1–4 och 6 §§.

I fråga om skjutvapen och ammunition som tillverkas för staten gäller endast 2 a kap. 1–4 och 6 §§. *I fråga om skjutvapen som för statens räkning förs in till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen gäller endast 2 a kap. 7 §.*

1 a kap.

7 §²⁶

Polismyndigheten ska med hjälp av automatiserad behandling föra separata register över

1. personer och organisationer som enligt denna lag har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller

1. personer och organisationer som enligt denna lag har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen,

²⁵ Senaste lydelse 2014:591.

²⁶ Senaste lydelse 2014:591.

ammunition eller tillstånd att låna skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden (vapeninnehavarregistret),

löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare eller ammunition eller tillstånd att låna skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden

(vapeninnehavarregistret),

2. de skjutvapen för vilka tillstånd till innehav har meddelats enligt denna lag samt skjutvapen som upphittats eller anmälts stulna eller försvunna (vapenregistret),

3. personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att driva handel med skjutvapen, fysiska personer som har ett betydande inflytande över en sådan juridisk person som har tillstånd att driva handel med skjutvapen, personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare svara för sådan verksamhet samt personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att ta emot skjutvapen för översyn eller reparation (vapenhandlarregistret), och

3. personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att driva handel med skjutvapen eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition, fysiska personer som har ett betydande inflytande över en sådan juridisk person som har tillstånd att driva sådan handel eller mäklarverksamhet, personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare svara för sådan verksamhet samt personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att ta emot skjutvapen för översyn eller reparation (vapenhandlar- och vapenmäklarregistret), och

4. sammanslutningar som har auktoriserats enligt denna lag (registret över auktoriserade sammanslutningar för jakt- eller målskytte).

Av vapeninnehavarregistret får det inte framgå vilka vapen som Försvarsmakten har tilldelat någon som tillhör hemvärnets personal. Registret får inte användas för att göra automatiserade sammanställningar över personer som tillhör hemvärnets personal.

2 kap.

1 §²⁷

Tillstånd krävs för att

- a) inneha skjutvapen eller ammunition,
- b) driva handel med skjutvapen,

a) inneha skjutvapen eller *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer eller ljuddämpare till skjutvapen* eller ammunition,

b) driva handel med skjutvapen eller *mäklarverksamhet med skjutvapen* eller ammunition,

c) yrkesmässigt ta emot skjutvapen för reparation eller översyn, eller
d) föra in skjutvapen eller ammunition till Sverige.

löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer eller ljuddämpare till skjutvapen eller ammunition till Sverige.

Tillstånd krävs inte för den som har fyllt arton år om vapnet har en begränsad effekt i förhållande till andra jämförliga skjutvapen (effektbegränsade vapen) och vapnet är

1. ett kolsyre-, luft- eller fjädervapen eller ett vapen med ett annat liknande utskjutningsmedel och är avsett för målskjutning, eller

2. ett harpunvapen.

Tillstånd krävs inte heller om innehavaren har lånat vapnet enligt bestämmelserna i 3 kap. 1 a eller 7 §.

Tillstånd krävs inte heller för verksamhet som omfattas av tillstånd enligt 3 eller 4 § lagen (1992:1300) om krigsmateriel.

8 §²⁸

Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får utan särskilt tillstånd inneha ammunition till vapnet, om *ammunition* är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet avser.

Tillstånd att i andra fall inneha ammunition får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att *ammunition* inte kommer att missbrukas.

Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får utan särskilt tillstånd inneha ammunition, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer och ljuddämpare* till vapnet, om *egendomen* är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet avser.

Tillstånd att i andra fall inneha ammunition, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer och ljuddämpare* får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att *egendomen* inte kommer att missbrukas.

9 §

Skjutvapen eller ammunition får överlåtas endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha *vapnet eller ammunitionen*. Om ammunition överlåts genom ombud skall ombudet ha eget vapentillstånd.

Skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition får överlåtas *eller yrkesmässigt förmedlas* endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha *egendomen*. Om ammunition, *löstagbara magasin,*

²⁸ Senaste lydelse 2000:147.

avfyrningsmekanismer eller ljuddämpare överläts genom ombud *ska* ombudet ha eget vapentillstånd.

Tillstånd att föra in skjutvapen eller ammunition till Sverige

Tillstånd att föra in skjutvapen, ammunition, m.m. till Sverige

11 §

För tillstånd att föra in skjutvapen till Sverige gäller samma förutsättningar som för tillstånd att inneha vapnen enligt 3–6 §§.

Tillstånd att föra in ammunition får meddelas den som har rätt att inneha *ammunitionen* i Sverige, om det skäligen kan antas att *ammunitionen* inte kommer att missbrukas.

Tillstånd att föra in *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition får meddelas den som har rätt att inneha *egendomen* i Sverige, om det skäligen kan antas att *den* inte kommer att missbrukas.

12 §²⁹

Införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha de skjutvapen och den ammunition som förts hit med stöd av tillståndet. Tillståndet gäller under förutsättning att *vapnen och ammunitionen* förs in inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som Polismyndigheten bestämmer.

Införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha de skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och den ammunition som förts hit med stöd av tillståndet. Tillståndet gäller under förutsättning att *egendomen* förs in inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som Polismyndigheten bestämmer.

13 §³⁰

Skjutvapen eller ammunition får föras in till Sverige utan särskilt tillstånd i följande fall:

a) Enskilda personer får föra in de skjutvapen och den ammunition som de i Sverige har rätt att inneha för personligt bruk. Detta gäller också sådana sammanslutningar, huvudmän för museer och bevakningsföretag som får meddelas tillstånd att inneha *skjutvapen*.

Skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition får

a) Enskilda personer får föra in de skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och den ammunition som de i Sverige har rätt att inneha för personligt bruk. Detta gäller också sådana sammanslutningar, huvudmän för museer och bevakningsföretag som får

²⁹ Senaste lydelse 2014:591.

³⁰ Senaste lydelse 2006:386.

b) Enskilda personer, som har permanent tillstånd från behörig myndighet i Danmark, Finland eller Norge att där inneha jakt- eller tävlingsskjutvapen för eget bruk, får medföra dessa vapen med tillhörande ammunition

- vid vistelse i Sverige för tillfällig användning vid jakt eller tävling här,

- vid resa genom Sverige till Danmark, Finland eller Norge i anslutning till tillfällig användning vid jakt eller tävling i något av dessa länder.

Den som har fört in vapen och ammunition för sådan jakt eller tävling i Sverige som avses i första stycket b får utan tillstånd inneha vapnen och ammunitionen i Sverige under högst tre månader från dagen för införandet.

meddelas tillstånd att inneha *sådan egendom*.

b) Enskilda personer, som har permanent tillstånd från behörig myndighet i Danmark, Finland eller Norge att där inneha jakt- eller tävlingsskjutvapen för eget bruk, får medföra dessa vapen med tillhörande *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och ammunition

- vid vistelse i Sverige för tillfällig användning vid jakt eller tävling här,

- vid resa genom Sverige till Danmark, Finland eller Norge i anslutning till tillfällig användning vid jakt eller tävling i något av dessa länder.

Den som har fört in vapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och ammunition för sådan jakt eller tävling i Sverige som avses i första stycket b får utan tillstånd inneha *egendomen* i Sverige under högst tre månader från dagen för införandet.

14 §³¹

Skjutvapen och ammunition får inte förvaras på tullager eller i frizon utan medgivande av Polismyndigheten.

Skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och ammunition får inte förvaras på tullager eller i frizon utan medgivande av Polismyndigheten.

15 §³²

Skjutvapen eller ammunition, som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in, får åter föras ut, om egendomen anmälts i behörig ordning för Tullverket. *Vapnen och ammunitionen* tillfaller staten om *egendomen* inte förs ut inom antingen fyra månader efter

Skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition, som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in, får åter föras ut, om egendomen anmälts i behörig ordning för Tullverket. *Egendomen* tillfaller staten om *den*

³¹ Senaste lydelse 2016:268.

³² Senaste lydelse 1999:433.

en sådan anmälan eller den längre tid därefter som Tullverket i det enskilda fallet bestämmer. I ett sådant fall *skall* egendomen behandlas som om den hade förklarats förverkad.

inte förs ut inom antingen fyra månader efter en sådan anmälan eller den längre tid därefter som Tullverket i det enskilda fallet bestämmer. I ett sådant fall *ska* egendomen behandlas som om den hade förklarats förverkad.

3 kap.

10 §³³

Den som har tillstånd att låna skjutvapen får under den tid som han eller hon innehar ett vapen som lån utan särskilt tillstånd även inneha ammunition till vapnet.

Den som har tillstånd att låna skjutvapen får under den tid som han eller hon innehar ett vapen som lån utan särskilt tillstånd även inneha *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare och* ammunition till vapnet.

5 kap. Förvaring och transport av skjutvapen och ammunition

5 kap. Förvaring och transport av skjutvapen, ammunition, m.m.

1 §

Den som innehar skjutvapen eller ammunition är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt den.

Den som innehar skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt den.

2 §³⁴

När skjutvapen inte brukas, *skall* de förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme.

När skjutvapen inte brukas, *ska* de förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme.

Trots vad som sägs i första stycket får effektbegränsade skjutvapen samt sådana föremål som enligt 1 kap. 3 § jämföras med skjutvapen förvaras på annat betryggande sätt så att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt dem. Ammunition *skall* förvaras under säkert lås eller på något annat lika betryggande sätt.

Trots vad som sägs i första stycket får effektbegränsade skjutvapen samt sådana föremål som enligt 1 kap. 3 § jämföras med skjutvapen förvaras på annat betryggande sätt så att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt dem. *Löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare och* ammunition *ska* förvaras

³³ Senaste lydelse 2006:386.

³⁴ Senaste lydelse 2000:147.

3 §³⁵

En innehavare får lämna över sitt skjutvapen eller sin ammunition till någon annan för förvaring om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs tillstånd om inte utlåning i motsvarande fall är tillåten enligt 3 kap. Vid tillståndsprövningen ska Polismyndigheten särskilt beakta möjligheten för mottagaren att erbjuda en säker förvaring. Tillståndet ska tidsbegränsas.

En innehavare får lämna över sitt skjutvapen, *sitt löstagbara magasin, sin avfyrningsmekanism, sin ljuddämpare* eller sin ammunition till någon annan för förvaring om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs tillstånd om inte utlåning i motsvarande fall är tillåten enligt 3 kap. Vid tillståndsprövningen ska Polismyndigheten särskilt beakta möjligheten för mottagaren att erbjuda en säker förvaring. Tillståndet ska tidsbegränsas.

Den som förvarar vapnet får använda det endast om han eller hon har tillstånd att inneha vapen av samma typ.

4 §³⁶

Den som skickar eller transporterar ett skjutvapen eller ammunition *skall* vidta betryggande åtgärder för att förhindra att någon obehörig kommer åt *vapnet eller ammunitionen*. Vapnet skall vara oladdat och, om det lämpligen kan ske, isärtagat och nerpackat.

Den som skickar eller transporterar ett skjutvapen, *ett löstagbart magasin, en avfyrningsmekanism, en ljuddämpare* eller ammunition *ska* vidta betryggande åtgärder för att förhindra att någon obehörig kommer åt *egendomen*. Vapnet ska vara oladdat och, om det lämpligen kan ske, isärtagat och nerpackat.

6 kap. Återkallelse av tillstånd, omhändertagande av vapen och ammunition, m.m.

6 kap. Återkallelse, omhändertagande av vapen, ammunition, m.m. och anmälningskyldighet

2 §³⁷

Ett tillstånd att inneha ammunition ska återkallas av Polismyndigheten om

Ett tillstånd att inneha *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition ska återkallas av Polismyndigheten om

- a) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns,

³⁵ Senaste lydelse 2014:591.

³⁶ Senaste lydelse 2000:147.

³⁷ Senaste lydelse 2014:591.

- b) tillståndshavaren har missbrukat *sin ammunition*, eller b) tillståndshavaren har missbrukat *den egendom som tillståndet avser*, eller
 c) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

Omhändertagande av vapen, ammunition och tillståndsbevis

Omhändertagande av vapen, löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare, ammunition och tillståndsbevis

4 §³⁸

Polismyndigheten ska besluta att ett vapen med tillhörande ammunition och tillståndsbevis ska tas om hand om

Polismyndigheten ska besluta att ett vapen med tillhörande *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare*, ammunition och tillståndsbevis ska tas om hand om

- a) det finns risk att vapnet missbrukas, eller
 b) det är sannolikt att tillståndet att inneha vapnet kommer att återkallas och särskilda omständigheter inte talar emot ett omhändertagande.
 Om risken för missbruk är överhängande, får egendomen tas om hand även utan ett sådant beslut. En sådan åtgärd får vidtas av polismän, jakttillsynsmän som länsstyrelsen förordnat, personal vid Kustbevakningen och Tullverket eller särskilt förordnade tjänstemän vid länsstyrelsen. Åtgärden ska skyndsamt anmälas till Polismyndigheten, som omedelbart ska pröva om omhändertagandet ska bestå.

7 kap. Inlösen av vapen och ammunition

7 kap. Inlösen av vapen, ammunition, m.m.

1 §

Skjutvapen eller ammunition skall lösas in av staten om

Skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition ska lösas in av staten om

- a) tillståndet att inneha *vapnet eller ammunitionen* har återkallats utan att *egendomen* samtidigt har förklarats förverkad eller tagits i beslag,
 b) innehavaren har avlidit,
 c) ansökan har avslagits i fråga om tillstånd att inneha ett vapen eller ammunition som förvärvats genom arv, testamente eller bodelning, eller
 d) domstol har beslutat att ett vapen eller ammunition, som någon a) tillståndet att inneha *egendomen* har återkallats utan att *den* samtidigt har förklarats förverkad eller tagits i beslag,
 c) ansökan har avslagits i fråga om tillstånd att inneha ett vapen, *ett löstagbart magasin, en avfyrningsmekanism, en ljuddämpare* eller ammunition som förvärvats genom arv, testamente eller bodelning, eller

³⁸ Senaste lydelse 2014:591.

innehar utan att ha rätt till det, inte *skall* förverkas eller åklagaren i ett sådant fall har beslutat att inte föra talan om förverkande.

d) domstol har beslutat att ett vapen, *ett lösttagbart magasin, en avfyrningsmekanism, en ljuddämpare* eller ammunition, som någon innehar utan att ha rätt till det, inte *ska* förverkas eller åklagaren i ett sådant fall har beslutat att inte föra talan om förverkande.

2 §

Ett skjutvapen eller ammunition *skall* inte lösas in, om egendomen lämnas för skrotning eller överläts till någon som har rätt att inneha *vapnet eller ammunitionen* och om detta görs inom

Ett skjutvapen, *ett lösttagbart magasin, en avfyrningsmekanism, en ljuddämpare* eller ammunition *ska* inte lösas in, om egendomen lämnas för skrotning eller överläts till någon som har rätt att inneha *egendomen* och om detta görs inom

a) ett år från det att innehavaren avled, eller
b) tre månader från det att tillståndet att inneha vapnet eller ammunitionen återkallades, ansökan om innehav avslogs, beslut i förverkandefrågan meddelades av domstol eller åklagare eller beslaget hävdes.

b) tre månader från det att tillståndet att inneha vapnet, *det lösttagbara magasinet, avfyrningsmekanismen, ljuddämparen* eller ammunitionen återkallades, ansökan om innehav avslogs, beslut i förverkandefrågan meddelades av domstol eller åklagare eller beslaget hävdes.

Vapnet eller ammunitionen *skall* inte heller lösas in, om ansökan om tillstånd att inneha *vapnet* görs inom samma tid. Avslås ansökan *skall vapnet eller ammunitionen* lösas in, om *egendomen* inte inom tre månader från dagen för beslutet i tillståndsärendet överläts till någon som har rätt att inneha den.

Vapnet, *det lösttagbara magasinet, avfyrningsmekanismen, ljuddämparen* eller ammunitionen *ska* inte heller lösas in, om ansökan om tillstånd att inneha *egendomen* görs inom samma tid. Avslås ansökan *ska egendomen* lösas in, om *den* inte inom tre månader från dagen för beslutet i tillståndsärendet överläts till någon som har rätt att inneha den.

Polismyndigheten får medge förlängning av tidsfristerna, varje gång med högst sex månader.

3 §³⁹

Innehavare av ett skjutvapen eller ammunition som ska lösas in är skyldig att enligt Polismyndighetens beslut lämna över *vapnet eller ammunitionen* till myndigheten eller den som

Innehavare av ett skjutvapen, *ett lösttagbart magasin, en avfyrningsmekanism, en ljuddämpare* eller ammunition som ska lösas in är skyldig att enligt Polismyndighetens beslut lämna över

³⁹ Senaste lydelse 2014:591.

myndigheten bestämmer. Om det finns ett tillståndsbevis eller någon annan motsvarande handling, ska även den lämnas över till Polismyndigheten.

egendomen till myndigheten eller den som myndigheten bestämmer. Om det finns ett tillståndsbevis eller någon annan motsvarande handling, ska även den lämnas över till Polismyndigheten.

4 §

För vapen eller ammunition som löses in *skall* betalas ersättning med ett belopp som motsvarar marknadsvärdet.

För vapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition som löses in *ska* betalas ersättning med ett belopp som motsvarar marknadsvärdet.

8 kap. Vapen och ammunition i dödsbo och konkursbo

8 kap. Vapen, ammunition, m.m. i dödsbo och konkursbo

1 §

Skjutvapen och ammunition som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo får utan särskilt tillstånd innehas av den som har tagit hand om boet till dess

Skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och ammunition som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo får utan särskilt tillstånd innehas av den som har tagit hand om boet till dess

- a) *egendomen* har överlåtits till någon som är berättigad att inneha den,
 b) *egendomen skall* överlämnas enligt 2 § eller, i fråga om dödsbo, 7 kap. 3 §, eller
 c) i fråga om konkursbo, konkursen har avslutats.

b) *egendomen ska* överlämnas enligt 2 § eller, i fråga om dödsbo, 7 kap. 3 §, eller

2 §⁴⁰

Om skjutvapen eller ammunition ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får Polismyndigheten besluta att *egendomen* tills vidare ska förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten anvisar, när det finns särskild anledning till det. Den som har hand om boet är i så fall skyldig att efter Polismyndighetens beslut lämna över *vapnen och ammunitionen* till den som ska förvara *egendomen*.

Om skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får Polismyndigheten besluta att *egendomen* tills vidare ska förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten anvisar, när det finns särskild anledning till det. Den som har hand om boet är i så fall skyldig att efter Polismyndighetens beslut lämna över *egendomen* till den som ska förvara *egendomen*.

3 §

Bestämmelser om inlösen av vapen och ammunition i dödsbo finns i 7 kap.

Bestämmelser om inlösen av vapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och ammunition i dödsbo finns i 7 kap.

9 kap.2 §⁴¹

Till böter eller fängelse i högst sex månader döms den som uppsåtligt eller av oaktsamhet

a) missbrukar rätten att inneha ett skjutvapen genom att använda det för något annat ändamål än det som han eller hon är berättigad till,

b) bryter mot bestämmelserna om överlämnande till förvaring hos någon annan i 5 kap. 3 § första stycket eller om transport

c) bryter mot bestämmelserna om förvaring i 5 kap. 1–3 §§ i fråga om skjutvapen eller ammunition som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag eller i fråga om skjutvapen som innehas av vapenhandlare,

d) innehar ammunition utan att ha rätt till det *eller inte följer ett beslut att lämna över ammunition för inlösen,*

e) överlåter ammunition till någon som inte har rätt att inneha *ammunition,*

f) driver handel med skjutvapen utan tillstånd,

c) bryter mot bestämmelserna om förvaring i 5 kap. 1–3 §§ i fråga om skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag eller i fråga om skjutvapen som innehas av vapenhandlare,

d) innehar *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition utan att ha rätt till det,

e) överlåter *eller yrkesmässigt förmedlar löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition till någon som inte har rätt att inneha *egendomen,*

f) driver handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition utan tillstånd,*

g) medför skjutvapen i strid med bestämmelserna i 5 kap. 6 §,

h) bryter mot föreskrifter som har meddelats med stöd av 11 kap. 1 § d genom att olovligt överföra vapen eller ammunition till ett annat land, eller

i) förvarar ett skjutvapen åt någon annan utan att föreskrivet tillstånd till förvaringen finns eller

i) förvarar ett skjutvapen, *ett löstagbart magasin, en avfyrningsmekanism, en ljuddämpare* eller

⁴¹ Senaste lydelse 2014:894.

bryter mot bestämmelserna om användning vid förvaring i 5 kap. 3 § andra stycket.

I ringa fall ska inte dömas till ansvar för otillåtet innehav av ammunition eller överträdelse av bestämmelserna i 5 kap. 6 §.

ammunition åt någon annan utan att föreskrivet tillstånd till förvaringen finns eller bryter mot bestämmelserna om användning vid förvaring i 5 kap. 3 § andra stycket.

I ringa fall ska inte dömas till ansvar för otillåtet innehav av *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition eller överträdelse av bestämmelserna i 5 kap. 6 §.

Till ansvar för otillåten förvaring av skjutvapen åt någon annan döms det inte om gränningen är belagd med straff enligt 1 eller 1 a §.

4 §⁴²

Bestämmelser om straff för olovlig införsel av vapen eller ammunition och för försök till sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Bestämmelser om straff för olovlig införsel av vapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition och för försök till sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

5 §⁴³

Ett vapen som har varit föremål för brott som avses 1 §, 1 a §, 1 b § eller 2 § första stycket a ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller ammunition som har varit föremål för brott som avses i 2 § första stycket d *eller e*. I stället för *vapnet eller ammunitionen* kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även ammunition som hör till vapnet förklaras *förverkad*.

Ett vapen som har varit föremål för brott som avses i 1 §, 1 a §, 1 b § eller 2 § första stycket a ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare och* ammunition som har varit föremål för brott som avses i 2 § första stycket d, e *eller i*. I stället för *egendomen* kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare och* ammunition som hör till vapnet förklaras *förverkade*.

Det som föreskrivs i första stycket om ett vapen ska också gälla en vapendel.

⁴² Senaste lydelse 2000:1257.

⁴³ Senaste lydelse 2014:894.

Utbyte av brott enligt denna lag ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. Bilaga 4

7 §⁴⁴

Om någon frivilligt lämnar in skjutvapen eller ammunition till Polismyndigheten, får åtal mot honom eller henne för olovligt innehav av vapnet eller ammunitionen väckas av åklagaren endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

Om någon frivilligt lämnar in skjutvapen, löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare eller ammunition till Polismyndigheten, får åtal mot honom eller henne för olovligt innehav av egendomen väckas av åklagaren endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

11 kap.

1 §⁴⁵

Regeringen får meddela föreskrifter om

a) att denna lag eller vissa föreskrifter i lagen ska tillämpas även i fråga om andra föremål än sådana som anges i 1 kap. 2 och 3 §§, om föremålen är särskilt ägnade att användas vid brott mot någons liv, hälsa eller personliga säkerhet,

b) att anslagsenergin eller utgångshastigheten hos en projektil från ett skjutvapen ska understiga ett visst värde eller att vapnet ska vara konstruerat på ett visst sätt för att vapnet ska anses vara effektbegränsat enligt 2 kap. 1 §,

c) att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte ska gälla innehav av skjutvapen som lämnats över från staten till

- statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen

- den som för statens räkning tillverkar krigsmateriel, eller

- frivilliga försvarsorganisationer,

d) att tillstånd ska krävas för överföring av skjutvapen eller ammunition från Sverige till ett annat land,

e) att den som avser att föra ut ett skjutvapen från Sverige eller lånar ut ett skjutvapen till någon som är fast bosatt i ett annat land och inte ska använda vapnet endast i Sverige, ska anmäla detta till Polismyndigheten,

f) att denna lag inte ska gälla i fråga om skjutvapen och ammunition som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige, och

f) att denna lag inte ska gälla i fråga om skjutvapen, löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare och ammunition som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige, och

⁴⁴ Senaste lydelse 2014:591.

⁴⁵ Senaste lydelse 2014:591.

g) storleken på de avgifter som får tas ut enligt 2 kap. 19 §.

2 §⁴⁶

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

a) undantag från kravet på tillstånd för att inneha start- eller signalvapen,
 b) krav på skjutskicklighet, utbildning, ålder och de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för tillstånd att inneha eller låna skjutvapen,
 c) krav på kunskap för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen och vad som i övrigt ska gälla vid sådan handel,

d) vad som ska iakttas utöver bestämmelserna i 4 kap. vid ändring och reparation av skjutvapen,

e) krav på vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på sammanslutningars förvaring av ammunition,

e) krav på vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på sammanslutningars förvaring av *löstagbara magasin, avfyringsmekanismer, ljuddämpare och ammunition,*

f) de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för tillstånd enligt denna lag,

g) utfärdande av europeiska skjutvapenpass till dem som har tillstånd att inneha skjutvapen i Sverige,

h) förutsättningar för och förfaringsätt vid medgivande av att personer bosatta i Sverige ska få tillstånd att förvärva skjutvapen i ett annat land,

i) krav på att den som förvärvat ett skjutvapen i Sverige och som är bosatt i ett främmande land ska underrätta den staten om förvärvet,

j) kraven för auktorisation enligt 2 kap. 17 §, och

k) vad som ska iakttas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av skjutvapen, och ammunition.

k) vad som ska iakttas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyringsmekanismer, ljuddämpare och ammunition.*

3 §⁴⁷

Regeringen får besluta att lagen inte *skall* gälla skjutvapen och ammunition som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering.

Regeringen får besluta att lagen inte *ska* gälla skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyringsmekanismer, ljuddämpare* och ammunition som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt

⁴⁶ Senaste lydelse 2014:895.

⁴⁷ Senaste lydelse 2004:1005.

-
1. Denna lag träder i kraft den 14 september 2018.
 2. Den som vid lagens ikraftträdande innehar löstagbara magasin eller avfyrningsmekanismer som efter ikraftträdandet kräver tillstånd får inneha egendomen till utgången av december 2018 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts före nämnda tidpunkt, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.

Förteckning över remissinstanserna

Efter remiss av promemorian Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv (2018:1) har yttrande lämnats av Riksdagens ombudsmän, Svea hovrätt, Malmö tingsrätt, Kammarrätten i Jönköping, Förvaltningsrätten i Malmö, Justitiekanslern, Åklagarmyndigheten, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden, Brottsförebyggande rådet, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Kustbevakningen, Datainspektionen, Inspektionen för strategiska produkter, Försvarsmakten, Försvarets materielverk, Totalförsvarets forskningsinstitut, Socialstyrelsen, Tullverket, Umeå universitet (Juridiska institutionen), Naturvårdsverket, Riksantikvarieämbetet, Statens maritima museer, Statens försvarshistoriska museer, Sametinget, Askersunds kommun, Eksjö kommun, Huddinge kommun, Jönköping kommun, Linköpings kommun, Malmö kommun, Mariestads kommun, Munkedals kommun, Skellefteå kommun, Skurups kommun, Vimmerby kommun, Örnsköldsvik kommun, Östersunds kommun, Sveriges Kommuner och Landsting, Sveriges advokatsamfund, Säkerhets- och försvarsföretagen, Svenska polisförbundet, Tull-Kust, Riksförbundet Sveriges museer, Riksidrottsförbundet, Jägarnas Riksförbund, Svenska Armborst Unionen, Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet, Svenskt Forum för jakt, skytte och vapenfrågor, Svenska Jägareförbundet, Svenska Mångkampsförbundet, Svenska Pistolskytteförbundet, Svenska Skyttesportförbundet, Svenska Svartkruts Skytte Federationen, Svenska Vapensamlarföreningen, Sveriges Jordägareförbund och Sveriges Vapenägars Förbund.

Arvika kommun, Borlänge kommun, Göteborgs kommun, Jokkmokks kommun, Karlskrona kommun, Kiruna kommun, Kristinehamns kommun, Lidingö kommun, Nordmalings kommun, Oskarshamns kommun, Stockholms kommun, Strömstads kommun, Torsby kommun, Uddevalla kommun, Vansbro kommun, Vellinge kommun, Västerås kommun, SME-D, Svenska försvarsutbildningsförbundet, ST-Polisväsendet, Sveriges läkarförbund, Sportfiskarna, Svenska Skidskytteförbundet, Sveriges Vapenhandlareförening, Svenska Freds- och skiljedomsföreningen och Viltmästareförbundet har inbjudits att lämna synpunkter, men avstått från att yttra sig eller har inte hörts av.

Därutöver har yttranden inkommit från ett stort antal föreningar, organisationer och privatpersoner.